

Behavazott út az erdőben.

MAGYAR CSERKÉSZ

XIV. évf. 3. szám. 1933 február 1. Ára 50 fillér.

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és szombat kivételével d. u. 4—7-ig. Pénztár-órák: naponként d. e. 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtitkarság fogadó ideje:

dr. Papp Antal orsz. elnök minden hétfőn és pénteken 6—7-ig fogad;

vitéz Faragó Ede orsz. vezetőtitkár és a Vezetők Lapjának szerkesztője hétfőn d. u. 4—6, szerdán d. e. 10—1-ig és d. u. 4—6-ig, csütörtökön d. e. 10—1-ig, d. u. 4—6-ig.

Dr. Koszterszitz József, a Magyar Cserkész szerkesztője fogad szerdán d. e. 12—1-ig és d. u. 4—6-ig.

dr. Major Dezső orsz. ügyvezető főtitkár naponként d. e. 10—1-ig, szerda, csütörtökön d. e. 10—1-ig, d. u. 4—6-ig.

Tekintettel a világtábor nagy és nehéz előmunkálataira, kérjük a csapatokat és a megbízottakat a hivatalos idők pont szereléséig tartására.

Telefon: Cserkészház: 112—34*; Cserkészpark: 643—13; Vizitelep: 928—30.

Új telefonszámunk: 18—7—64. Kérjük a Szövetséget lehetőleg ezen a számon keresni, illetve hívni.

törtök és szombat kivételével d. u. 5—7-ig;

dr. Kosch Béla orsz. gazdasági főtitkár: mindennap d. e. 10—1-ig, kedd, csütörtök, szombat 4—7-ig;

dr. Zsembery Gyula orsz. ügyész, minden pénteken d. u. 5—7-ig;

dr. Sztrilich Pál orsz. vezetőtitkár-helyettes: hétfő, szerda, péntek d. u. 3—5-ig a Cserkészházban, szombat délután és vasárnap a Cserkészparkban;

Éry Emil orsz. vezetőtitkár-helyettes: hétfő, szerda, péntek 5—7-ig.

dr. Molnár Frigyes külügyi főtitkár: szerdán d. u. 4—6-ig;

vitéz Farkas Ferenc a jamboree-iroda hivatalos óráit szerda és péntek d. u. 5—8-ig tartja.

Jamboree-iroda naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Jamboree sajtócsoport és M. Cs. szerkesztő naponta 11—1-ig.

Cserkész apród-előadó: kedd 5—6, szerda 4—6-ig.

Farkaskölyök-előadó: szerda 7—8-ig. A Vizitelep hivatalos óráit minden szerda, csütörtök és pénteken d. u. 4—6-ig tartja a Cserkészházban.

A Cserkészpark részere szolgáló telefon-üzeneteket hivatalos órák alatt a Vezetők tiszti Testület veszi át. Balla Dezső parkgondnok a Cserkészpark telefonján naponta reggel 8—9 óra közötti megtalálható.

A Hárshegyi Cserkészpark folyó ügy Balla Dezső parkgondnok végzi, aki az állandó lakása a Cserkészparkban van. Megtalálható: hétfő, szerda, péntek d. u. 4—6-ig a Szövetségben, egyébkor a Cserkészparkban.

MARTON C

Budapest, 1933 január 1.

XIV. évf. 3. szám.

MAGYAR CSERKÉSZ

Szerkeszti: KOSZTER ATYA

Motto:
„Tudod mi az erő? Akarat, mely előbb vagy utóbb, az győzelmet arat.”

FÉLÉVI BIZONYÍTVÁNY.

Január 31-én boldog izgalomtól dobogó szívvel siettem iskolába. Ma kapjuk ki a félévi bizonyítványt! Öt hónap becsületes munkájának jutalmát viszem haza és vele egy csomó öröm-ajándékot édesanyámnak, apámnak!

Drukkoló, sápadt fiúk közt olyan nyugodtan ültem! Én megtettem a magamét: minden erőt beleadtam a munkába, nincs, mitől félek!

A tanár úr azt mondta, amikor átadta a keményítáblás indexemet: Jól van, fiacskám. A cserkész megtette kötelességét!

Belenéztem és melegség futott a szívemre: Igen, ezt vártam, ezt érdemeltem!

Ujjongva siettem haza. Hogy tud sietni az ember, ha érzi, hogy örömet visz valakinek, akit szeret!

Édesanyám, édesapám már vártak mosolygós izgalommal. Mennyi bizalom csillogott a szemükben, amikor átnyújtottam az értesítőt! Éreztem azt a biztos meggyőződésüket, hogy a fiukban nem csalódhatnak.

Édesanyám megcsókolt és azt mondta: Köszönöm, kicsi fiam! Apám a szívére szoritott: Ezt vártam tőled. Jól van! Büszke vagyok rád!

És én egész nap olyan boldog voltam!

Igyekezni fogok, hogy sok-sok ilyen boldog nappal áldhasson meg ezután is a jó Isten!

Cserkészpajtás, úgy-e, így volt nálatok is?

Ha nem így volt, akkor nem is vagy te igazi cserkész!

LEGYÜNK HEGYEK!

Tán Fű legyünk,
Mit a viharok bölcsen békén hagynak
S a szelek is csak simogatnak
S mely görnyedten és gyáván meglapulva
Ugy hajtja fejét, ahogy a szél fújja?
De, mit — útjában állván léptinek —
Élet ekéje könnyedén kivet?
— Tán Fű legyünk!?

Tudjátok mit? — Legyünk a Víz! —
Hogy' szórja azt a Nap!! —
S csak összehozza az Egyakarat!

Vagy mégjobb tán: legyünk Hegyek!
Nézzétek meg: hogy' állnak
Szembe viharok villámnak!

Igen! Hegyek!

Csakhogy a Hegyek, hajh! a titka,
Hogy minden része — szikla!

Drosnyák János.

A várva-várt

CSERKÉSZNAPTÁR

elkészült,

az előfizetők már kézhez is kapták

Kapható a

GAZDASÁGI HIVATALBAN
és a CSERKÉSZBOLTBAN

Ara 1 P.

ENRIILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital,
mely különösen hosszabb túráknál
nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsal és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

A CSODA

Irtá: Dénes Tibor

Cornette kanonoknak ajánlom, aki nekem e kis írást csodálatos életeseményével sugalmazta.

levegő egészében megtelt villamosság-gal. A nagy terem olyan volt, mint valami hatalmas méhkas. Szorongva ülték körül az urak a zöld posztóval leborított asztalt.

Az össze-vissza lármát, zsivajgást egyszerre csak megakasztotta az elnöki csengő csontig hatoló hangja. Xistiades báró felállt.

— Uraim, kedves cserkésztestvéreim, döntenünk kell! Hallottátok a külügyekkel foglalkozó testvérünk bejelentését! A Jamboreen való részvételünk lényegbevágó. Az Arrowe-parkban ott voltunk. Christofória cserkészei akkor megállták a sarat. Ma azonban többet, nagyobb felkészültséget, több odaadást kíván tőlünk a világ cserkészeinek találkozója! Az utolsó pillanat, hogy munkába álljunk!

— Hát hol lesz az 1933-as Jamboree? — kérdezték most jobbról és balról is izgatott nekilendüléssel Christofória vezető cserkészférfiai.

— Magyarországon lesz. Gödöllőn — vette át a szót a nyilttekintetű Verez doktor, a külügyi főtitkár.

— S mi az akadálya annak, hogy ugyanolyan szép számban legyünk ott, mint 1929-ben? Talán politikai nehézségei vannak? — kérdezte valaki.

— Szó sincs róla. Ismerjük a magyarokat és a híres magyar vendéglátást. Ők minden külső nehézséget elhárítottak az útból. Nyugodtan mehetnénk emiatt, de...

De...? S Verez doktor szavát most elnyelte a nyugtalan-ság zagyva hangja. A Christofóriai Cserkészsövetség létkérdésének látszott most a Jamboreen való részvétel.

Xistiades báró megigazította monokliját és az elnök méltóságával szólott:

— Igen, testvéreim, ez a *de* a nehézség. Elmehetünk a Jamboreera, hogy csak éppen ott legyünk és útban legyünk. Mert ahogy olvassuk a Budapestről nap, mind nap megküldött jelentésekből, nemcsak a vendéglátó magyar cserkészek, angolok, franciák, amerikaiak dolgoznak vállatve, hogy a negyedik világtáborozás valóban nagyon sikerüljön és mindegyik nemzet cserkészeite éppen cserkésztudásban, cserkészszerűségben kitűnjék, hanem a kisebb jelentőségű cserkészsövetségek is mindent megtesznek a siker érdekében. Ismétlem, testvéreim, mi elmehetünk, ha le akarunk maradni és szégyent vallani, mert készület nélkül nem lehet másképpen. Készülünk pedig a kívánt iramban nem lehet, tudjátok jól, testvéreim!

A chritofóriai urak tudták. S most pillanatokra dermedt csend követte az elnök szavait, aki közben leült és kissé fáradtan törölte meg homlokát.

Hilarius, a tűz és a lélek embere, a vezetőasztalt állt fel:

— Hát lehet az, testvérek, hogy minden nagy törekvésünkben megakadályozzon bennünket az, hogy kevés a pénzünk és nem vásárolhatunk telket, nem szervezhetjük meg cserkészparkunkat?! Nem, nem, pénznek kell erre lennie! A cserkészpark minden cserkészmunka tűzhelye. Enélkül nem készülhet nemzet. Kell pénz erre!

A szövetség pénztárosa azonban szomorúan csóvalta a fejét. Ő tudta, hogy még a legszükségesebbre sincs ma

pénz és szükösen, nagyon takarékosan kell gazdálkodnia a kicsi vagyonkával.

— Hát akkor mit tegyünk? — ez volt most minden vezető szemében s ez a nagy lemondás most annyira meglepte mindannyiukat, hogy legszívesebben a zöld asztalnak dőltek volna, hogy kisíriák nagy szomorúságukat. Mert szomorú ám a Jamboreeről elmaradni!

Hát akkor mit tegyünk?... Xistiades báró nehezen mondta ki a választ.

— Ilyenformán nem mehetünk cserkészfiainkkal a Jamboreera.

Kemény szó volt ez.

Ekkor felállt a főlelkész, Fidelis atya, a christofóriai cserkészet összefogó ereje, a soha el nem alvó, hatalmas emberláng. Keze, mellyel a háborúban áldást osztott a gazdasztereknek és az utolsó sóhajtoknak, most élettelenül lógott alá, mert a világháború fagyasztó szele a nagy csatákban megillette. Ő hozta létre Christofóriában a cserkészetet, ő dolgozott, szervezett, alkotott megállás nélkül, szakadatlanul. S amikor valami nehezen ment, — s bizony a vezetők mindenkor mesélhetnek arról, hogy olyan sokszor volt már nehéz, — akkor ő volt az, aki még akkor sem csüggedt. Nem ismert lehetetlent a fiúlelkékért végzett munkában.

— Testvérek, én még nem mondanám ki ezt a szomorú szót! Csak egyet kérek még! Várjunk néhány napig, hátha megint megsegít az Ur Isten, mint már annyiszor. Hiszen tudjuk, hogy amikor már semmiképpen sem megy és üres a kassza és nincs lehetőség, Ő minden nehézséget elsímíthat. Adjatok néhány nap haladékot.

A terem újra megmozdult. Már nem voltak olyan szomorúak a szemek, már egy-egy reménykedő mosoly is megjelent az ajkak körül. De azért voltak kételkedők is.

Csoda kell ma ahhoz, hogy Christofória cserkészparkhoz jusson, hogy ott teljes nekiszánással készülhessen a nagy eseményre. Csoda kell ma ahhoz!

Ám a néhány nap még nem nagy idő és a vezetők gyülekezete mind egy szálig megszavazta a várakozást.

Fidelis atya pedig felsegíttette magára a kabátját és merev két karját meglöbálta, ahogy szokta:

— Excelsior! Bizzunk!

Multak a napok és velük csak nőtt az aggodalom és az izgató kérdés súlya:

Megyünk a Jamboreera vagy sem?! Megyünk a Jamboreera vagy sem?!

Fidelis atya pedig nem szólt, nem is igen mutatta magát. Azt mondják, akik látták, hogy egész nap az Ur Istent kereste a lelkével és kérte a segítségét.

A Szövetség hivatalaiban valósággal megállt a munka, a csapatok feszült várakozásban lesték a végzést, a vezetők meg a hétköznapi életműhelyben néztek a csoda elé. S volt, aki még bízott, de volt olyan is, aki tamáskodott. Akarja-e az Ur Isten, hogy Christofória cserkészei menjenek a Jamboreera vagy sem? Mert nemes lovasnemzet fiait csak jól felvértezve mehetnek, másképpen nem!

A következő gyűlést megelőző este történt. Fidelis atya öreg imaszámolyán térdelt és feledve mindent, mi körülötte volt, átadta magát imádságának. S akkor kopogtatott öreg szolgálója:

— Főlelkész úr, főlelkész úr! Hölgyn várja odakint. Beszélni szeretne a főlelkész úrral.

Fidelis atya fölkel és a hölgy elé ment:

— Parancsoljon velem!

Aki vele szemben állt, mélygyászú úrnő volt. Szelíd és fátyolos a hangja:

— Atyám, tanácsát szeretném kérni. A mult héten elhunyt férjem szenátor volt. Bizonyára ismerte hírből. Egész

életében az volt a vágya, hogy gyermekünk legyen. Hiába. A halálos ágyán arra kért, hogy amíg élek, vagyonunkkal a gyermekeken segítsek. Közel a városhoz, Silvanában halt meg. Ott van a kastélyunk, ötven holdas parkunk, erdővel, vízzel, dombbal, kitűnő levegővel. Oly közel van még hozzám az ő elvesztése és annyira az utolsó napokra emlékeztet ott Silvanában minden, hogy én már alig tudnék ott nyugodtan élni. Azért jöttem atyámhoz, akiről tudom, hogy sokat foglalkozik fiúkkal és gyermekbarát egyesületeknek vezetője, talán tudna nekem tanácsot adni, mit tegyek ezzel a birtokunkkal úgy, hogy boldogult férjem kívánsága szerint járjak el.

S a hölgy szeme könnyel telt meg, fájt az emlékezés.

Merev két karját meglöbálta.

Fidelis atya az Istent szeretők és az örökké bizók tekintetével nézett rá:

— Asszonyom, önt az Ur Isten küldte. — S akkor a maga sejtelmesen lágy, bársonyos hangján beszélni kezdett az ő cserkészeiről, a nehéz órákról, a nagy kérdésről, a Jamboreeről.

S másnap a gyűlés örömmámorban, tomboló lelkesedés közben folyt le. Mindjárt megbeszélték a parkszentelés idejét is.

Cserkész, aki közel lakott a városhoz, vagy Silvanához, mind ott volt azon a csendes parkszentelőn, amely a hálaadás és a boldogság kifejezése volt. Akkor mondta Xistiades báró azóta híressé vált beszédében:

— Csoda történt Fidelis atya közbenjárására.

Fidelis atya pedig meglöbálta élettelen karját s halkán, nagyon halkán csak ezt mondta rá:

— Csoda történt volna?!... Talán csak az Ur Isten akarta, hogy az ő kicsi christofóriai gyermekei felelősségteljesen, nemzetükhöz méltóan vegyenek részt a világ jobb fiú-nemzedékének testvérsülésében.

AMÍG EGY MŰKORCSOLYÁZÓ ELJUT ODÁIG...

Multkor leírtam néhány alapgyakorlatot, amivel a műkorcsolyázónak meg kell kezdenie pályafutását és remélem, azóta sokan meg is tanulták már. Most mehetünk tovább a bajnokság felé vezető úton. Elmondok még néhány fontos alapfigurát és bizony, ügyes fiúnak kell lenned, ha egy szezonban mind szépen meg tudod tanulni.

Hátra-kifelé körözés. Mélyen hajlított térdel kezdjük a kört, a futólábnak megfelelő váll és kar megy elől; a kör kétharmada után kezdjük csak a futólábbal ellentétes vállat lassan, óvatosan hátrafelé fordítani. A kezdésnél elől lévő lengő láb ezzel a mozdulattal egyidőben kerül hátra. Ha kezdés után mindjárt hátravisszük a lengőlabát, akkor nem tudjuk a kört a kezdőpontnál befejezni: csigavonalat kapunk.

Törekedj a nyugodt testtartásra. Ha futás közben érzed, hogy a kör nem lesz szabályos, ne kapkodj, hanem engedő kifutni az ívet olyannak, amilyennek sikerül. A korcsolyának erőszakos és kétségbeesett rángatása vagy rövid, heves mozdulatok úgy sem segítenek, csak rontják az ív töretlenségét és esés lesz a futás vége. Új kezdésnél azonban gondold meg az elkövetett hibát — ami rendszerint már a nekilendülésnél történik — és ezt kiküszöbölve, helyes testtartással igyekezz új és szebb kört írni.

Hátra-befelé körözés. Jobb-hátra-befelé körnél a bal lábunkra állunk. Jobb lábunk a bal mögött keresztben van. Ballábal ellökjük magunkat, de úgy, hogy azonnal a jobb belső élre kerülünk, mert ha ez nem sikerül, akkor vége a körnek. Elvész a biztonság és még jó, ha a letett balláb segítségével állva maradhatunk. A lengő láb elől marad, csak a kör közepe táján megy lassan hátra. Gyors, kapkodó mozdulat itt is csigavonalat eredményez. Fontos, hogy a futóláb térdben erősen meghajoljon.

Hármas. Ez a figura is körívekből tevődik össze, mint a kigyóvonal, csak hogy a két körív között fordulattal egybekötött élváltás van. Vagyis, ha például előre-kifelé körrel kezdem a hármas, akkor hátra-befelé körözve fejezem be. A jobbra-kifelé félkört meglehetősen mély térdhajlítással kell futni, élváltás pillanatában a korcsolyapenge elülső harmadára emelke-

dünk és villámgyors balra fordulással átmegyünk a hátra-befelé körre mélyebb térdhajlítással. Fordulatnál a futóláb térdben kiegyenesedik. A fordulatot úgyiszlólván a váll mozdulata vezérli, a lengő láb csak követi ezt és egyensúlyoz.

Hasonlító fordulás. Ez már nehéz gyakorlat, csak az foghat hozzá, akinek kis „multja” van a jégen, aki elvégezte az előző gyakorlatokat és kifogástalan a vállmunkája. Jobb lábon előre-kifelé félkört futunk; a félkör végén erélyes és gyors mozdulattal forgatjuk a vállakat jobbra, kissé a penge elejére emelkedve. A lengő láb a fordulat pillanatában előrelendül erélyesen és ezzel lényegesen hozzájárul a fordulat sikeréhez. A fordulat után hátra-kifelé körözünk tovább. Ha valahol, hát itt igazán a vállmozdulatban van a lényeg és a testsúly helyes és gyors áthelyezésében. Lengőlabát egyensúlyozzon.

Ezeket az alapgyakorlatokat tudva, csinálhatunk összetett figurákat, ha összekötjük őket kigyóvonalal. Pl. jobb-kifelé körrel kezdem a hármas, fordulat után hátra-befelé megyek, élváltást csinálók a kigyóvonalhoz, tehát a második hármas már hátra-kifelé ívelve kezdem és a fordulat után előre-befelé körözve fejezem be.

Ebből is láthatod, hogy a körök előre-hátra tudása külső és belső élen milyen fontos. Nem elég az, ha egy irányban tudsz csak valamilyen figurát, mert mindegyiket nyolcféle kezdéssel kell futni. Jobblábal előre-kifelé és befelé, hátra-kifelé és befelé, ez négy; bal lábal ugyanúgy és kijön az ijesztően nagy nyolcas szám. De ha bajnokságot akarsz nyerni, akkor dolgozz is érte.

Még valamit! A figurák lehetőleg nagy rajzúak legyenek, mert ezzel bizonyítod be azt, hogy helyes a testtartásod. Ha olyan kis hármas alakítasz a jégen, amekkorát a tanár úr noteszába a számtan-feleleted után ír, akkor nem sok pontot adnak a pontozó bírók, mert a kis hármas szerencse dolga csupán. A nagy hármas azonban a tudás eredménye. A nagy hármas a jégen jelesnek számít.

Kívánom, hogy kevés esséssel és ütődéssel, szépen haladj a jeges tudományban. Jó munkát!

Mukibá.

EGY NAPOM A PILÓTAKÉPZŐ TÁBORBAN.

Forró júliusi délelőttön hozott a vonat a kis vidéki állomásra. Fehér folyami kavics csikorgott a talpam alatt, amint kiszálltam vágyaim földjére.

A karcsú, remegő nyárfák alatt feltűnt egy motorkerékpár, mely vad iramban és még vadabb zajjal közeledett. Értem jött a repülőtérrel.

A kanyargós, sáros útnak nemsokára végeszakadt, befordultunk a repülőtérre, mely a falu közvetlen közelében terül el. A tábor közepén magas árbócon büszkén lengett a magyar trikolor. Körülötte sátrak: három ormóttan sátoróriás, amelyekről azt mondja a kísérőm, hogy hangársátrak és 10 két sorban elhelyezett lakósátor. Mi az 1. számú sátor felé tartunk, amelyen kis tábla lóg fehér alapon kék betűkkel: „Parancsnok”.

Félrehajtom a sátorponyvát és belépek. A kis ablakkal szemben levő íróasztalnál magas, barnaarcú, fehér ruhás férfi ül.

Katonásan összevágom a sarkomat:

— Parancsnok úr! Alázatosan jelentem bevonulásomat!
A parancsnok feláll, meleg, barna szemével megsimogat és kezet nyújt:

— Isten hozott! Érezd magad jól közöttünk.
Kijelöli a sátramát és megmondja, ki lesz az oktatóm.
Már menni készülök, mikor hirtelen eszembe jut valami:
— Parancsnok úr! Alázatosan kérem, hogy még ma repülhessek.

A barna arc elmosolyodik.
— Légy nyugodt efelől. Ohajod kérés nélkül is teljesült volna. Egyébként a délutáni start 4-kor kezdődik; addig szabad az idő.

Megérkezem híre ezalatt kint összejött a tábor népe. A legtöbben csak úszónadrágban voltak zöld napvédő szemüveggel. Mindegyiknek éktelen barna a bőre.

— Szervusz, fehér ember, amint látod, te most a néger országába kerülsz. Ha egyenrangú akarsz velünk lenni, akkor légy rajta, hogy bődör undok fehér színe minél előbb megváltozzék, azaz napozz minél többet.

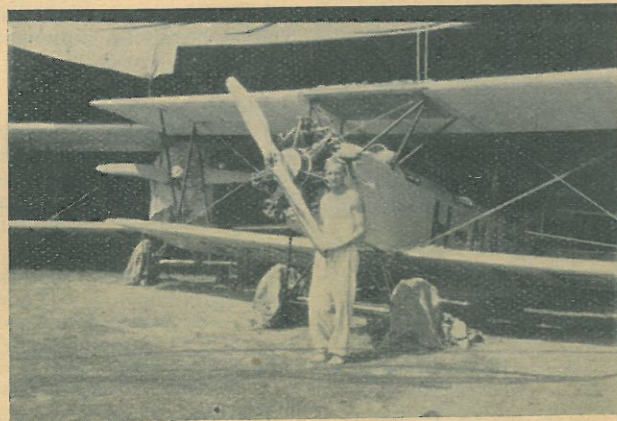
A sátramban kényelmes, tágas helyen fehér váságy, sodronnyal, matraccal. A pilótának fontos az ilyen kényelmi berendezés, mert kipihent, friss idegekre van szüksége.

De engem mindennél jobban érdekelt az, amiért voltaképpen idejöttem: a repülőgép. Pár óra múlva felszállok én is, ilik tehát megismerkednem tüzetesebben azzal a szerkezettel, amelyre az életemet bízom. Két fiú ajánlkozott, hogy elkísér a hangárba és megmutatja a gépeket. Az egyik hangár ponnyva-ajtóját ép akkor húzták fel a szerelők és a szikrázó déli nap rácsokolta sugarait a karcsú gépmadarakra. Az oktatóm, Kalocsay Franci szög. gépészmérnök mutogatta a gépeket.

— Látod, ebben a hangárban levő gépek mind itthon, Magyarországon készültek. Ez itt a híres Bánhid—Lampich-típus. Ezek a műgyetemen készülnek. A táborban levő összes gép a kiképzés céljait szolgálja és azért az építése részben eltér a más (verseny-, utasszállító-) gépektől, ezért *iskolagép* a neve. A repülőgép 2 fő részre oszlik, a motorra és a sárkányra. A sárkány ismét 2 fő részről tevődik össze, úgymint a törzsből és a szárnyfelületekből. A B. L. (Bánhid—Lampich) típusú gépek törzsének különleges acélsövekből készült váza van. Erre az acélvázra van itt elől ráerősítve a motor. A törzsben van a két pilótaülés. A mi gépeinknél, az ú. n. I. fokú kiképzés céljait szolgáló gépeknél elől van az oktató pilóta ülése és hátul a növendék-pilóta. II. és III. fokot fordítva. De olyan nagy gépek itt nincsenek. A törzs elején, kb. a gép súlypontja alatt van a futószerkezet és hátul a kormányzervek alatt a farokcsúszó. Ezeket nyugszik a gép a földön. Mindkét szerkezet gumihuzalokkal van „rugózva”. Erre a rugózásra azért van szükség, hogy pl. leszállásnál a gép ne ütődjen a földnek. Ezek fogják fel azt a lökést, ami kevésbé sima leszállásnál a gép törzsét érné.

— Ugy-e, ezek meg a kormányzervek? — kérdelem Kalocsayt, a törzs végén levő nagy fehér felületekre mutatva.

— Igen, ez a gép farka. Az el nem mozdítható részek a vezérsíkok, a mögöttük levő mozgatható felületek a kormányfelületek. Tehát e mögött a függőleges vezérsík mögött van a függőleges tengely körül jobbra és balra kimozdítható *oldalkormányfelület*. A vízszintes vezérsík mögött van a vízszintes tengely körül — tehát be- és felfelé — mozgatható *magassági kormányfelület*.

A Bánhid—Lampich-iskolagép.

Hogy miképpen hozhatók ezek mozgásba a pilótaülés belsejéből, azt mindjárt megmutatom, csak még gyorsan elmagyarázom a szárnyat. Amint látod, van egy alsó és felső szárny. Az ilyen gépeket kétszárnyú vagy kétfedelű gépeknek hívják, de a biplán elnevezés is gyakori. Mindkét szárny — az alsó és a felső — két-két részből áll. A két felső szárnyrészt a baldachin kapcsolja össze. Ez a baldachin rézből van és benzintartánynak van kiképezve. Látod, azon a két kis sárgarézcsövön folyik le a motor két porhasztójába a benzin. A két alsó szárnyrészt, amint látod, a törzshöz kapcsolódik. A felső szárnyat a törzshöz az a két „N” alakú vasszerkezet erősíti, amely a motor mögött és az első pilótaülés előtt van. A két szárnyat egymáshoz pedig az a két másik „N” alakú szerkezet, az ú. n. kitámasztó dúcok kapcsolják. Ezek a dúcok a szárnyak közti távolságot biztosítják, hogy azonban a szárnyak egymáshoz viszonyítva el ne mozdulhassanak, erre szolgálnak a feszítő kábelek. Mindegyik szárnyrészen kettő van belőlük és egymással keresztirányban vannak kifeszítve. Még megemlítem, hogy a szárnyak belső váza nem acélból van, hanem fából. Az ilyen favázás szárny ép oly jó, mint az acélvázás, sőt kis gépeknél nagyon előnyös, mert könnyebb. Minden szárnyrészen két ú. n. főtartó megy végig. Ezekhez vannak erősítve a bordák, amelyek a főtartókra merőlegesek, azaz a repülés irányába eső keresztartók. A teljes bordák között, melyek végigmennek az egész szárnyon, szoktak elhelyezni álbordákat is, amelyek nem mennek végig, hanem céljuk csak a szárnyat burkoló anyag kifeszítése. Ez a burkolóanyag lehet fából (furnir), fémből (aluminium) vagy vászonból. Az itt levő gépek szárnyai és részben a törzs is nagy szakítószilárdságú lenvászonból vannak burkolva. A vászon viszont be van kenve ezüstcellonnal. A cellon acetonnal oldott celluloid, melyben kén is van. Szerepe az, hogy kifeszíti a vásznat, tűzállóvá teszi és megóvjaa a nedvességtől.

Mielőtt még beülünk a gépbe, megmutatom a motort is. Hazai gyártmány, csepeli. 9 hengeres, léghűtéses, 120 lóerős, benzin és benzol keverékkel megy. Feltétlenül üzembiztos, nem szokott leállni a levegőben, üzemszintén törés sem fordult elő nála még soha. A légszűrő magyar gyártmány.

— De gyere már, ülünk a gépbe — szóltam az oktatómnak.
— Vigyázz! Óvatosan mássz be, nehogy összetörd a műszerek üvegjeit — figyelmeztetett Franci.

Kellő óvatossággal bekecmeregtem a hátsó pilótaülésbe, ahol igen kényelmesen éreztem magam, tekintve, hogy két ülés párnája is volt alattam. Amint később megtudtam, ezek nemcsak a pilóta kényelmét fokozzák, hanem arra is szolgálnak, hogy alacsonyabb termetű növendék megnőjjön általuk és kellő mértékben kiláthasson a gépből. Oktatóm előre ül.

— Tedd a két lábadat az oldalkormányra és jobb kezddel fogd meg a magassági kormány fogantyúját — hangzott az utasítás. Lábamat bedugtam az oldalkormány 2 kengyeljébe és megfogtam a botot (a magassági kormány neve kis gépeken).

— Most mozgasd a kormányokat és nézz hátra.
Amikor balra „beléptem” az oldalkormányt, akkor hátul az oldalkormányfelület balra kimozdult, ha jobbra csináltam ugyanezt, jobbra mozdult ki. Ha a magassági kormányt magam felé húztam, hátul a vízszintes vezérsík mögötti felület felemelkedett, ha toltam, akkor lesüllyedt. De észrevettem, hogy a magassági kormány rúdja nemcsak előre és hátra mozgatható el, hanem jobbra és balra is, azaz egy gömbcsukló körül mozgatható minden irányban. Ha oldalt nyomtam a botot, akkor a magassági kormányfelület hátul nem mozdult meg, ellenben a szárnyak külső végén levő ú. n. csűrő- vagy harántkormányfelületek mozdulnak el. Még pedig balra nyomva a botot a baloldali felület felemelkedett és a jobboldali lesüllyedt. Pont fordítva történt a dolog, ha jobbra nyomtam a botot. Tehát mindkét lábammal az oldalkormányt kell működtetnem és a jobb kezemmel a magassági és a csűrőkormányt. A bal kezemmel az ülés baloldalán elhelyezett gázkart és az előgyújtás-szabályozót tudtam mozgatni.

Oktatóm a műszereket is elmagyarázta. Minden repülőgépben kell lennie egy fordulatszám-mérőnek, amelyet a motor főtengelye meghajt, egy sebességmérőnek, egy magasságmérőnek.

Kovács Gyula

(Folyt. köv.)

TALÁLKOZÁSOM A GRIZZLY MEDVÉVEL.

Helyszín: Yellowstone Park. Wyoming államban, az Amerikai Egyesült-Államokban. Időpont: 1932 augusztus 7, délután 5 órakor. Távolság köztünk 8 méter. — A grizzly piskótát majszolt. — Én néztem.

Idővel mindketten megelégtünk ezt a tevékenységet, hátat fordítottunk egymásnak és ellenkező irányba távoztunk.

Én azonban a biztonság kedvéért megvártam, amíg először Őgrizzlysege lépett a távozás hímes mezejére. — Így biztonságban látszom.

Ez volna sürgönystílusban találkozásom története az amerikai hegyek rettegett fejedelmével. Egyáltalában nem regevényes, nem izgató, sőt talán kissé kiábrándító.

Ahhoz azonban, hogy ez a részemre mindemellett jelentős találkozás létrejöhesse, sok mindennek kellett történnie.

Kissé különösen hangzik, de először is fel kellett találni a fényképezést. Szerencsére 1870-ben már tudtak olyan fényképeket készíteni azok a tudományos férfiak, akik a lemezeiken a jelenlegi Yellowstone Park természeti szépségeit megörökítették, hogy e fényképek és írott jelentések alapján az Egyesült-Államok törvényhozása nemzeti parknak minősítette ezt a területet.

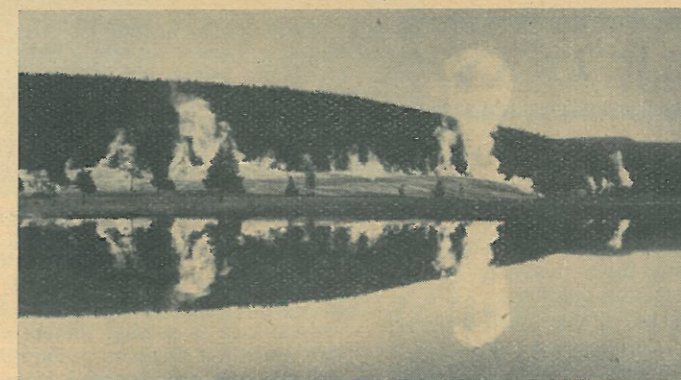
1872-ben tehát különleges védelem alatt álló nemzeti park lett ebből a 3426 négyzetmérföldnyi területből a Rocky Mountains-ben, hogy eredeti szépségében tartsák meg azokat a mérhetetlen természeti csodákat, amelyek itt találhatók.

A park átlagos magassága a tenger színe felett mintegy 2600 méter, azonban számtalan 3000 méter fölé emelkedő csúcs van ezen a területen. Világhírnévre tettek szert a geyzerek.

Izlandban és Új-Zélandban is vannak geyzerek, de szám, nagyság és változatoság szempontjából messze első helyen állnak ezek a Yellowstone-parkiak. Számuk több a háromezernél. Pontosan nem lehetett megállapítani, mert naponként alakulnak újak és apadnak el mások ezen a vulkánikus eredetű területen... Van közöttük olyan, amelyik tennyernagságú és jelenlétét inkább csak a bugyborékolása és halvány gőzölgése mutatja. Van olyan, amelyiknek a kitörése 50—

A nagy geyzer.

A Yellowstone-Park tava.

60 méternyre szökell a magasba. Van, amelyik percenkint jelentkezik és olyan, amelyik egyszer egy évben... Van hangtalan, sziszegő, gurgulázó, pöfögő... Vannak olyanok, amelyeknek a kristálytisza, zöld, vagy kékszínű vize elszédelíti az embert, míg másoknál ezek a színek még a meleg vízben élősködő legalacsonyabbrendű növények (az algák) végtelen színváltozata folytán a szivárvány minden színében tündökölnék. Néha az ember még nem is látja a geyzer tükrét, de a fölötté lebegő gőz tükröződésében már látja ezt a színpompát... „Paint Pot”-nak nevezik, festékes sárga-, barna-, rózsaszín, vagy fehér maltartalmú bugyborékolni. Hegyeten, hegylabdában, völgyben, patak partján, folyómederben, sőt tóban is van geyzer.

A Yellowstone-tó partja közelében nyúlik bele a víz tükrébe az egyik geyzer kúpja. Ehhez fűződik az a régi indián próbapont, amely szerint a fiatal harcosnak meg kellett találnia azt a helyet, ahol egy helyben állva kellett a vízből kifogott halat megfőznie anélkül, hogy tüzet gyújtana.

Maga a tó is gyönyörű a maga vadágában. Majdnem akkora, mint a Balaton, de partja megmaradt olyanannak, amilyennek az első fehér ember látta. Kivéve a hatalmas szállót és az azt környező kisebb épületeket.

Az 1872 március elsején kelt törvény kimondja, hogy a park területét meg kell őrizni természetesen mivoltában. Fát, követ, stb. csak az utak és szükséges építmények építéséhez és karbantartásához szabad felhasználni. Ezt is azonban csak úgy, hogy a tájék jellege ne

szenvedjen. Teljes vadászati tilalom is kellett madárra és állatra egyaránt ahhoz, hogy grizzly barátommal találkozhassam. Kellott az, hogy ezek a természeti csodák embereket millióit ejtsék ámulatba és híruk eljusson Európába, ahol amerikai utam tervezése közben eszembe jussanak és elhatározom, hogy ez az útam nem lenne teljes, ha magam is meg nem csodálnám ezeket.

Mert a geyzereken és a tavon kívül van még sok minden. A sziklás hegyek zordon sziklaalakulatai... Az ősvadon korhadt törzseinek gabalyodása... A növényzet érintetlen sokfélesége (a jól fegyverezett turisták eleget tesznek

Grizzly meg a családja.

Az őrdög csuszakája.

a figyelmeztetésnek és nem szednek virágot!!!)... a víz-esékek sokfélesége a csörgedező esermely fátyolszerű aláporlásától a Yellowstone-folyó toronymagas, habzó, fehér, mennydörgésszerű zuhanásáig... Az „ördög csuszkája“, az egyik hegy eme földtanilag oly különleges, vérvörös, meztelen csíkja... Na — és a Kanyon!!

A Yellowstone Grand Canyon-ja nem azonos a Colorado Grand Canyon-jával. Állítólag kisebb. A másikat nem látam. Erről először csak színes levelezőlapokat láttam, amelyeket megvetőleg tettem félre. Ügyetlen nyomdász izlés-telen szintobzódásának tartottam őket.

Mikor aztán saját szememmel láttam a canyon-ban a sárgák, vörösek, zöldek, szürkék és egyéb színek tobzódását, először is megtudtam, miért nevezték el a yellowstone-ról, a sárga körül ezt a parkot — és aztán bünbánólag mentem megvenni a levelezőlapo-kat.

Kellett tehát, hogy én eljőjék ezeknek a csodáknak a megsejmlésére. Kellett, hogy bennem olyan hangulatot teremtsenek, hogy a turisták nyüzsgésétől meneküljek. Hogy négy szemkört akarjam megköszönni Istenemnek, hogy ezeket megteremtette és megengedte, hogy saját szememmel láthassam őket.

Kellett, hogy a grizzly is jól érezze magát. A tapasztalat igazolta a tudósok álláspontját, amely szerint az

A medvék barátságosak és szemtelenek.

állatok embert csak végső szükség esetén támadnak meg. Mr. Grizzly úgy látszik tudta, hogy ezen kétmillióholdnyi területen bántódás nem érheti, barátságosan nézett reám.

En mindenestre hirtelenében a kezemben lévő keksz-csomagot ennek a barátságnak az oltárára, azaz a medve lába elé hajítottam.

Miután tény és való, hogy én most jó egészségben írom e sorokat, míg Mr. Grizzly valószínűleg ugyancsak jól érzi magát valahol az erdők sűrűjében — igazolni látszanak eljárásom helyességét.

Az idők folyamán még több barna és fekete medvét láttam. Ezek némelyike olyan barátságos és szemtelen, hogy kimegy az országútra és addig nézi az arra robogó autót, amíg valami harapnivalót nem dobnak neki. A nagy szállók közelében még külön etetőhelyek is vannak, ahova estefelé összegyűlnek a mackók, hogy fél dollár belépti díj ellenében vilnyvilágítás mellett láthassák őket a turisták.

De egyedül vándorló grizzlyt nem láttam többet. Talán másodszor nem lett volna merészségem áthágni a gondos park-igazgatóság mindenféle közzétett figyelmeztetését:

„A medve vadállat! — Ne etesse, ne cirógassa, ne bántsa!

Azok részére, akik mégis megte-szik — van kórházunk!“

dr. k. Molnár Frigyes

Először a legfurfangosabb dőgon kézték, mögtanétottak bennünket vigyázn, pihenni, mög fekünni. Gyün c cserkesz oszt erikantja magát, ho „vigyázz!“ Na mondok kendön is mögláccik, hogy hun neveték, szöbben beszéhetne az embörre ö. m. f. De oszt aszonta, ho nem löhet ezt máskép csinányi, ez az előírás. Még fekünni is mögtanétottak bennünket. Na mondok: ehho män én is értök valamit, ezt män neköm nem kö tanunyi. Hanem hát a nem jóját annak a pasasnak, az oszt akarta, ho egyszerre essünk hasra. Vót ögy-két pógár, akikbe a lélök tsak häni járt, az egész jó e feküdt, de én bizony, akkorát huppan-tam, mint e jó mögtermött lisztös zsák.

Osztég mög valami kinlodint vagy mi a cifraságot mutattak. Na hát a gazdája ennek bizony jó e talála e nevit, mer e szönvédtem vele jó sokáig. Hanem pógárok e ménkü dolog vót, elő-ször az embör nyakába gyün, mintha fő akarná magát akasztani, oszt forgatja míg a nyeve ki nem lög.

Na hanem esztán gyütt valami bumerág, na ezen osztán igazán rágódtunk. E köllött dobni két összeragasztott piszkafát, oszt a helött, ho e mönt vóna a fenébe, visszagyütt, oszt jó kú-pán tarafált.

Hát oszt miko akadálversönyt röndöztünk. Aszonta a parancs, ho valami véryomon kö emönnünk, hát vért ugyan nem látunk, de anná több papiroost, oszt végin kisütöttük, ho becsap-tak bennünket, mer nem véryom hanem há piros papiros vót. Ezt tiporva köllött mönnünk ögy helre. Hanem hát itt oszték igazán mögijedtünk, mer egy fickó mint a bakterok zászlóva a kezibe hadonászott irgalmatlan magasságba. Már oda akartam nekije szönyi, ho gyüjjék le kend, mer még utöbb löesik. De oszt a pógártársak: a cserkeszek aszonták, ho nem esik lö, nem kö fényi, mer ü jó helön van, oszték nekünk morgézik vagy mi a kányát csinály.

De hän mondok tovább nem foltatom, mer még mögharag-usznak a cserkeszek, oszt hiszik kigunyolom a tudatlanságukat, amit az akadálversönyön tapasztaltam.

Há oszt ögyik nap mintha mindönki megharagudott vóna neki mönt a kunyhóknak oszt szétszötte ki-ki a magáját, oszt bennünket szép szörive haza kergettek.

Hanem há idője is vót, mer a falú egész kécseségbe esött, ho távol vótam, olan nagy vót a fejetlenség. De oszt miko tapaszt-nyaták a nagy tudásomat, melöt fönn Pestön szöröztem mög-igérék, ho többször is fömehetek ö. m. f.

Melhö hasolló lyókat kévának:

Göre Gábor

bíró úr.

CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI.

Cserkészisztős táborban vótam.

Még otthun szödtem össze a tapasztalatokat, mikö hallot-tam, ho Pestön a tisztöstábor összegyün, oszt, aki ott lösz, hát a tiszt is löhet, ha akar. Na, mondok, ha így van, há én is fö-mögyök, ho e kis strammzszakot vagy mi a nyavalát gyütsek, oszt tiszt is löhessek ebbe a rangkorságos világba.

Az egyik pógártárrsal fölütünk a bagonyba, oszt tekintel, hogy a kalózok igön végyáztak rám, szöröncsésen mög is érkez-tünk Pöstre. A nyevünk már a térgyünkig lögött, miko mög-pillantottuk, hogy aszongya „Hárshögyi cserkeszpark“. Miko beléptünk, há egy hörtelen képi cserkesz ránk kajabál, ho mi a fene járatban vagyunk. Ekko illendöségge lyó munkát, mög hasonló lyókat kévántunk, oszt előadtuk mi járandóságba va-gyunk.

De oszt a végin mégis möggyütt a föcserkész, oszt ehelezött bennünket e ménkü furcsa helön, hogy aszongya itt fogtok alunnyi. Na de most osztég inamba szát am a bátorságom, mert itt az ágyak ménkü furcsán egymás feje tötejére vótak ra-gasztva, oszt a legföső a palafonyig ért. No mondok a pógároknak: engöm ugyan ki akartak küdenyi a Pöllével az ölimpiászra, de ide lajterja köll. Hát oszt a végin mégis möggyütt az eszük, oszt aszonták, ho kendöt nem tesszük fö, mert kend olyan kar-csú, ho még leesik utöbb a föső ágyak közt lévő résön. Hát oszt-án röggelg sömmi különösebb sem történt, csak az ögyik póg-ár ordétozott, hogy aszongya nem tudok fökenyi. A végin oszt kisüt, hogy a palafonon lévő pókok teljesen összehálózták. De valahogy mégis kiráncigátuk.

Hát osztég másnap rögg mögkezdődött a cserkesz munka. Ögy ménkü lepödöt hoztak, mög pár istrángot, oszt ögy furcsa pótrencse rudat, oszt hun kajabátak, hun fütyürészték, oszt össze tákutunk ögy sátrat. Aszonták most mög, ho itt fogtok alunnyi. No mondok, há e klacikus.

Osztán mög valami forgó szinpadot, vagy mi a ménküt emlög-gettek. En mingyá a ringlispire gondutam, amit még az anyju-komma tapasztatam mög a ligetben.

Hanem hát a nemjóját a gazdájának, itt osztég megtanítottak bennünket e-két fortélos dologra. Csak e párat: a nehezebbeket mondom e nektek pógártársaim.

AZ ARCKÉPES SÁTOR.

Sok országban szokás az, hogy az örsi állatot ráfestik a sátorra.

Előnye ennek, hogy már messziről lehet látni, melyik örs tanyázik benne. Kétségkívül növeli az örsi összetartozás érzését a szép örsi állat.

A svájci cserkeszek nemzeti Jamboreeján egész sátor-sorok voltak ilyen festett sátrakból.

Kérdés most az, hogy nem árt-e az ilyen festés a sátor vízhatlanságának?

A válasz nem könnyű mert természetesen függ ez a sátor anyagától s az alkalmazott festék minőségétől. Al-talában külföldön sokat használják a könnyebb, vizet in-kább áteresztő, de éppen azért duplatetővel elkészített sát-

Festett sátrak a genfi cserkeszek táborában.

B. P. arcképe a sátron.

rakat. Ezek többnyire nincsenek is impregnálva, te-hát olajfestékekkel könnyen megfesthetők.

Ha valamelyik örs állatjával akarja sátrát ellátni, az örsi állatot nagyítja meg olymódon, amint a „Gyakorlati Örsvezető“-ben megtalálható. Mikor az örsi állat alakját ceruzával megrajzolták, következik a festés. Megszáradás után a nagyításhoz szükséges hálózatot törölógumival kiradirozhatják.

A genfi Jamboreen nemcsak többszínű festett örsiállatos sátrak jelentek meg, hanem látható volt az arcképes sátor. S ez az arckép méltán keltett feltűnést, mert éppen a világ föcserkésze (Baden-Powell) jól sikerült arcképe tekintett a sátorfalról a látogatóra.

Sz. P.

A MAGYAR CSERKÉSZ JAMBOREE-LEVELE.

Trianon.

Panaszkodjunk-e, vagy zárjunk magunkba minden magyar fájdalmat? Nem kötelességünk-e felhasználni az alkalmat, amikor baráti találkozársra eljön hozzánk az egész világ, hogy ki-tárjuk a szívünket és elkiáltjuk a trianoni átok jajsavát?

De szabad-e a házigazdának panasszal terhelnie vendégeit? — Szabad-e a cserkeszletbe nemzeti politikát belevinni? — Sza-bad-e fiúknak a nagyok súlyos ügyeibe beleszólniok?

Nyafogjunk? Panaszkodjunk? Vagy hallgassunk és Trianon ne is említették a Jamboreeval kapcsolatban?

Értsünk szót.
A mi cserkeszletünk szívvel, lélekkel, igazán magyar. Embe-rebb embert és magyarabb magyart akarunk. A nemzet minden célja a mi célunk, baja a mi bajunk. Senki jobban nem szolgál-hatja a magyar ügyet, mint a magyar cserkeszfiú és cserkesz-ferfi. Hiszen mi vagyunk a magyarság és mi vagyunk a magyar jövő. Igaz-e?

És mégis a Jamboreen nem fogtok panaszkodni, nem szóltok egyre-másra a Trianon átkáról; kirándulásokon nem vezetitek a cserkeszvendégeinket a trianoni határokhoz, hogy a velünk esett történelmi nagy bünt magyarázgassátok. Nem nyafogó, gyűlölettel acsarkodó, maga sebeit mutogató, keserü népnek lesz vendégei a gödöllői 16 ezer idegen cserkesz. Nehéz fej-fajását titkolja a házigazda, ha vendége érkezik: mosolyt erőlt-et arcára, beszélget, kiszolgál és vigyáz, hogy a másik ne is sejtse a benne dülő fájást. A cserkeszfiú a legigazibb házi-gazda.

Két dologra vigyázz:

1. Ismerd Trianont; tudd pontosan, mit veszítettünk (l. idei naptárunk összeállítását), tájékozva légy igazságtalanságaink-ról, vitás kérdéseiről, hogy ha kérdeznak, pontosan tudj je-letni mindenre. Haszontalan fráter az, aki a magyar tragé-diára vonatkozó bármely kérdésre tudatlanságból, hanyagság-ból nem tud megfelelni. — Magad soha elő nem hozod Tria-ont; de ha megkérdesznek, mindent kell, tudj róla!

2. Ami csonka, azt senki sem láthatja egésznek. Ahol re-pedés van, ha takarják is, csak meglátni. Mi nem akarjuk el-titkolni Trianont, csak nem terheljük vele a vendégeinket. Ök nyitottszerű cserkeszek, anélkül is sok-sok mindent meglátnak majd. Aki Magyarországon tölt ma két hetet, Trianon árnyé-kát akarva, nem akarva magával viszi lélekben. Bízátok a tá-bor vezetőségére és a 16 napig őket övező magyar életre, hogy mennyi adagolást kapjanak a vendégeink Trianonból. Ne ront-sátok a helyzetet felesleges panasszal, magán-nyafogással ün-ötfélen. Azt hiszitek, lehet eltitkolnunk, hogy 13 éve hordjuk a keresztet?

A mai idők magyarjai kivétel nélkül mind pecsétes magya-rok: életükön, lelkükön, homlokukon a Trianon pecsétje. Akarva vagy nem akarva, lehetetlen eltitkolnunk. Nem tehe-tünk róla.

De, mint a Jamboree házigazdá, ezt a keresztet megkemé-nyített derékkal cipeljük, a pecsétet emelt homlokokon hordjuk. Annak ismerjenek, ami vagyunk: nehéz történelmi igazságtal-anság egy időre reánk rótt keresztjét a jobb jövő biztos tuda-tában, kemény daccal hordó, törhetetlen nemzedéknek.

Igy tesszük a Jamboree és a magunk ügyének a legigazibb szolgálatot.

Ötel a

Magyar Cserkesz.

ŐRSVEZETŐKNEK.

Hogy szerezhethet az őr pénzt a „Jamboree“-ra?

Közeleg a Jamboree. Minden csapat, őr és cserkész minden erejét megfeszítve dolgozik, készül a Jamboreera.

Az őrök összejöveteleiken szorgalmasan haladnak. Már szép eredményt értek el a próbapontok begyakorlásában, mikor az őrök egyik tagja így szól vezetőjéhez: „Azt hiszem, mi hiába készülünk, hisz Jamboreera nem mehetünk. Nincs pénzünk, nem dolgozunk. Így a pénzt nem lehet összehozni.“ Hány óránál tödött fel már e gondolat? Sokan mondják: „Felesleges oly erősen készülnünk, a mi Jamboreenkat már elhagydútták, stb.“

Miért mondjuk, hogy a cserkész leleményes, ha mindjárt elcsügged? Mire való az őr, ha nem arra, hogy az a 6-8 fiú a fejét összedugva ügyes, megvalósítható, egészséges ötleteket kisütve segít magán. Nagyon sok szépet lehet kisütni egy szemfüles őrnek, természetes, ha az őrvezetőnek helyén van a feje és a szíve.

Lássunk néhány ötletet, melynek megvalósítása legnagyobb részt az őrvezetőktől függ.

Az összejövetelen az őrvezető felveti a kérdést, hogy *szerezen az őr pénzt?* Lajcsinak eszébe jut, hogy van egy ócska vas- és hulladékkereskedő ismerőse, aki az ilyen mű dolgokat megveszi. Ha az őr odahaza, esetleg a rokonoknál és szomszédoknál összegyűjtene, ezeket együtt eladva, szép kis összeghez juthatnak. Gabi megemlíti, hogy a szomszédba ép tegnap hozták meg a fát, csak fűrészelésre vár, ha az őr nem lenne lusta és elfűrészelné, így is jönne egy kis pénz. Sanyi előterjeszti, hogy az édesmamája a növegyet tagja. A növegyet husvétit vásárt szokott tartani. Ha az őr készítené kis kézimunkákat, székely-faragást, miniatűr-táborstb., ő megkérné mamáját és a növegyet eladná. Gyúsi hozzátesszi, hogy mivel ő festőművész-jelölt, néhány jeles művét feláldozza az őr oltárára, illetve a kasszájára. Erre Géza, az őr esze előterjeszti, hogy neki oly találmánya van, melyet könnyen elkészíthetnek és szép összegért értékesíthetnek. Ezufel megindult a tervek özöne a járdasepréstől a dísznőhízlalásig, nagyon sokféle formában. Az így összegyűjtött összeg és a takarékkönyv útján összegyűjtött pénzzel együtt fedeződik a Jamboree költsége.

Rajta, fiúk! Elő a cserkészleleményességgel és meglátjátok, lesz eredmény és ott leszünk a Jamboreen!

Balogh József, 374/ö.

Őrsi hagyományok.

Az őrsi szellemet, az együvé-tartozás érzését nagyon fejlesztik a hagyományok. Ápoljuk őket!

Régi az őröd? — Csak egy éves? — Akkor is lehetnek már hagyományai! Ha még nincsenek, akkor pedig törekedj arra, hogy legyenek. A hagyományok teszik széppé, kedvessé és sokszor regényessé az őrsi életet.

Egészen különböző dolgok válhatnak hagyománnyá egy-egy őr életében. Néhány példa: Ha új tagot kap az őr, csak egy bizonyos próbaidő letelte után avatják ünnepélyesen az őr tagjává. Minden hónapban rendez az őr egy-egy őrsi kirándulást, télen vidám programmú őrsi teát. Az iskolában a 11 órás szünetben minden nap találkozik az őr. Bizonyos időszakonként az őr tagjai együtt végzik el az aznapi jótettüket.

Ezek a dolgok már olyan természetes megszokottságban folynak egymásután, hogy egészen észrevétlenül is őrsi hagyományokká lettek. De ezeken túl egészen apró szokások is egyénivé, a többi őrétől különbözővé teszik a Sirályok, a Sasok vagy a

Kalotaszeg. Istentisztelet Körösfőn.

Fecskék életét. Ilyenek lehetnek pl. az összejövetelek kezdetének és befejezésének formáságai. A jókedvű őrnek van már őrsi csatakiáltása, minden őrnek megvan a hagyományossá vált őrsi játéka. Egyik-másik jóhangú őr őrsi indulót is készít magának.

Ezek a dolgok aztán idővel hagyománnyá válnak. A jó őrsi szellem az őrsi összetartás támaszává lesz. Ezért kell minden őrnek arra törekednie, hogy legyenek hagyományai. Ezért kell a már kialakult hagyományokat ápolnunk. „Sirály.“

Szociális élet az őrben.

A szociális élet szociális érzés alapja: észrevenni, hogy nem vagyunk egyedül a világon, hogy embertársainkra figyelemmel kell lennünk, értük is dolgoznunk kell és bizonyos tekintetekben felelősek vagyunk értük.

A cserkész ezekre a roppant egyszerű (s éppen ezért igen súlyos) igazságokra az őrben jön rá legjobban! Az őr akkor boldogul, ha minden tagja egyformán kiveszi a részét a közös munkából s ha ezt a reá eső munkát nem egyéni becsvágyból, hiúságból vagy feltűnni akarásból végzi, hanem azért, hogy az őr, ez a 6-8 tagú kis közösség, a maga céljait elérje, feladatait megoldja. Ebben a kis közösségben minden fiú olyan helyet foglal el, amilyent a maga egyéni értékeivel, munkájával, igyekezetével kivívott. (Szülők vagyona, állása, összeköttetése — itt semmit sem számít.) Az őrben együtt dolgozik a vagyonos földbirtokos fia a szegény hivataloszó fiaival: egyforma cserkészruhában egyforma munkát végeznek, segítenek egymásnak és dolgoznak egymásért s végtelen egységességgel és természetességgel megoldódik köztük az osztálykülönbségeknek a felnőtté közt oly súlyosnak látszó problémája.

Az otthon sokszor elkényeztetett fiú, akit (nagyon helytelenül) édesanyja vagy a cselédlány szolgál ki, az őr érdekében különböző mesterségeket sajátít el s amikor az őrre kerül a táborban a naposság, a vízhordástól a favágásig, krumplicsízítástól a mosogatásig, minden „cselédmunkát“ el kell végeznie. Még pedig nem duzzogva, kelletlenül, hanem jókedvvel, vidáman, a jó munka jóleső tudatával. Az ilyen iskolán végigment fiú tisztelni, becsülni fogja az eddig talán lenézett, ostoba ésszel megvetett „alacsonyabbrendű“ munkákat s rájön arra, hogy a munka alsóbb- vagy felsőbbrendűsége sohasem a munka természetétől, hanem a munkavégzés módjától, lelkiületétől függ.

Ugyancsak a táborozás kiváló alkalom arra, hogy a városi fiút a faluval összehozza. A fiúk rájönnek, hogy a falusi ember is testvér, aki a nemzet életében legalább is olyan fontos szerepet tölt be, mint ő s akire a nagy közösségnek ugyanolyan szüksége van, mint őre. A felnőttek társadalmában ez is igen nehéz, megoldatlan probléma.

Az őrben kell a fiúknak megszokni azt, hogy a szegényeken, elesetteken, elhagyottakon segíteni nem előkelő passzió vagy hasznos időtöltés, hanem a legsúlyosabb kötelesség. Nagy segítségünkre van ebben a „napi jött“ parancsa. A közösen végzett „őrsi jötettek“ nevelő hatása a legnagyobb.

A fenti példákban érintettük a szociális élet legfontosabb problémáit. Az őrvezető legfontosabb, legszebb feladatai közé tartozik őrben ezt a szellemet jó példával, ügyes megbeszéléseivel, rövid utalásaival és nagy szeretetével megteremteni. Az őrök szociális szelleméből alakul a rajok és csapatok szociális szelleme, ezekből árad át a szociális szellemet szomjazó magyar társadalomba. Az őr kis közösségében épül az alap, s jól tudjuk, hogy az alaptól függ az épület biztonsága!

Velösy Béla.

Ebben a szép, színes magyar öltözetben, egyszerű, kicsi falusi templomban olyan jóleső lehet az imádság.

VÁNDORÚT ALASZKA GLECCSEREIN KERESZTÜL.

Az elmúlt év nyarán Hubbard professzor, kaliforniai egyetemi tanár, két társával első ízben kísérte meg Alaszka legelhagyatottabb és legveszélyesebb jégárjának: a Taku-gleccsernek a kikutatását. A merész expedíció háromnapos, állandó életveszéllyel telt út után megoldotta feladatát, mi most az ő beszámolójuk alapján vázoljuk röviden az utazás történetét:

Jack barátom csak a fejét csóválta, mikor elmondtam neki útitervemet, hogy a Mendenhall-gleccseren keresztül a Taku-t elérjük és rajta átkeljünk.

— A Taku „él“ — mondta, — az indiánok a közelébe sem mernék járni, a „szellemek hazájának“ hívják és azt tartják róla, hogy aki rálép, az biztosan a halál fia.

— Nos, legalább bebizonyítjuk, hogy mindez csak babona — válaszoltam. Jack rövidesen el is fogadta a tervet és az expedíció kettő előkészület után a hozzánk csatlakozó harmadik úttársammal, valamint három hatalmas, alaszki teherhordó kutyával, kötelekkel és jégcsákányokkal jól felszerelve indult neki a nagy útnak.

A Mendenhall-gleccser jeges partján igyekeztünk egy darabig, de itt csakhamar olyan repedések álltak utunkat, hogy kénytelenek voltunk a gleccserre lépni. Utunk középpontjában a gleccser másik oldalán felmeredő, hatalmas csipkésfogú hegytömb állott, mely minden kilátást elzárt, de tudtuk róla, hogy maga mögött rejti a „szellemek hazáját“: a Taku-gleccser útvesztőit. A nap oly forrón tűzött, hogy az olvadt hólé csizmánk szárán is becsurgott. Legtöbbet azonban szegény kutyáink szenvedtek, amelyeknek talpát felhasogatták az olvadó jéglapok; a nehéz teher pedig vissza-visszarántotta őket. Szűkölve és vonítva gurultak el néha egy hóverembe, ahonnan a nyakövkükbe akasztott csáklyával kellett őket kiemelni.

Végre este a jégből mintegy 700 méterre kiemelkedő hegytömb lábához érkeztünk. Örömmel azonban korai volt. Kiderült, hogy iránytűnk hasznavehetetlenné váltak: a környező hegyek valamelyike úgy látszik vasércet rejtett gyomrában és így mi a kiűzött iránytól alaposan eltértünk. Félíg átvirrasztott éj után másnap ismét a gleccseren folytattuk utunkat. Dereunkra erősített kötéllal, kezünkben csákánnyal vágtunk utat a jégtömbök meredek összevisszaságában. A porhanyó hó alattomosan elfedte a repedéseket, ezért mindegyikünk magához szorított egy kutyát is, nehogy az esetleg megnyíló mélység valamelyiket magával ragadjja.

Órákig tartó nehéz, veszélyes munka után érkeztünk el a két gleccsert elválasztó hegylanc azon pontjához, amelyen keresztül az átkelést meg akartuk kísérelni. Az enyhén meredek oldalon egy darabig minden rendben is ment, amikor azonban olyan akadályhoz érkeztünk, amely — úgy látszott — minden reményünket megghiúsítja. Régmúlt időkben, amikor még a gleccser többszáz lábbal a mai felszín felett folyt, teljesen merőlegesen lecsiszolta a hegy oldalát, úgyhogy szinte függőleges fal zárta el a minden oldalról utunkat.

— Ha már idáig eljutottam, vissza nem fordulok... — dör-

mogte Jack és hozzáfűzte, hogy bebizonyítsa az alaszki Alpokban szerzett hegymászó tudományát. Mintegy 40 láb magasságban keskeny párkányra akadt, ahonnan — lábát megvetve — kötelet dobott le s csakhamar én is mellette voltam. Harmadik társunk lent maradt a kutyákkal s bármilyen nyomtatékosan is kifogásolták eljárásunkat a derék állapotok, nyakövküknél fogva egymásután húztuk fel őket a párkányra, ahol vinnyogva, de engedelmesen kuporodtak össze egy sarokban.

Rengeteg bajjal, számos ilyen apró részletekben, végre feljutottunk a hegy csúcsára. Az a fenséges kilátás, ami az indián mondák babonás vidékére, az óriási Taku-gleccserre nyílt, az életveszélyes út miatt amúgy is túlszigáztott idegeinket teljesen elvarázsolta. Alattunk kigyóztott a Taku ké-

kesfehér jege, hosszú mértföldeken keresztül, egészen messze, ismeretlen forrásvidékéig.

A legnehezebb útrész azonban még előttünk volt. Hajnali három órakor kezdtük meg a csúcsra a leszállást. A legnagyobb gondot ismét a kutyák okozták. Mindegyikünk a csipőjére kötött egyet a véres- és dagadt lábú jószágok közül; ha ugrásra került a sor, kettő közülünk jó erősen megragadta az összefűző kötelet, a harmadik pedig a párkány szélén, barátságos lökést adott a hozzátartozó kutyának, mire a kutyatársadalom éktelen lármája között nekilódultak a légi útnak.

Négy óra hosszat tartott az út így lefelé, míg egyszerre úgy tetszett, hogy már semmi irányban sem mehetünk tovább. Kék jégtenger terült el körülöttünk és kék ég a fejünk felett. Olyan óriási jég-sakktáblára ugrottunk, ahonnan elől, oldalt, hátul, mindenütt a „matt“ meredt fenyegetően az arcunkba. Most értük csak meg, miért nem próbálják meg ide az indiánok a Taku-n az átkelést!

Amikor már a jégár túlsó partjától csak mintegy félmérföldnyire voltunk, a hasadások valóságos örvénye állta utunkat. Teljesen kimerülve és csüggedten roskadtunk hátizsákjainkra, a három kutya pedig valóságos háromszöget formált, és behúnyt szemmel fejüket egymás hátra fektették. Félórás pihenő után visszatértünk a gleccser közepére és hosszú, nehéz kerülő utakon értük csak el a sziklás túlsó partot. Végre átjutottunk! Éjfél-tájban pillantottuk meg a sok mértföldre előttünk csillogó folyót, ahol a másfél napos kérés miatt barátaink már biztosan aggodalommal vártak reánk. Kivágott cserjékből és felaprított ágakból hatalmas tüzet gyújtottunk és a felcsapó lángnyelvekre a nagy messzeségből nemsokára megjött a válasz. Másnap a hajnali szürkületben azután toronyiránt, erdőkön és görgetegeken keresztül nekiindultunk a folyónak, ahol már barátaink csónakjai fogadtak.

Hatvanöt órán át szinte semmit sem aludtunk és 65 mértföldet tettünk meg hegyeken és gleccsereken keresztül. Kimerülve és csokoládébarnára égve, sok beszéd helyett kezét szorítottuk egymással.

— Nos hát megcsináltuk — morogta Jack —, pedig senki sem hitte volna Alaszkaiban, hogy ezt meg lehet csinálni. K. L.

Embert és állatot vakitva verődik vissza a napsugár a jégmezőről.

Hatalmas ívekben csúszik alá a jégár a hegyek közül.

AZ ÉN LÓ-PAJTÁSAIM.

Dick nem volt rosszindulatú állat. Engem nagyon szeretett, én meg egész sereg apró mutatványra tanítottam. Például óráig is elállt egyhelyben magában, ha ráparancsoltam, hogy ottmaradjon. Egyszer India északnyugati határvidekén igen nagy hasznát vettem ennek a szokásának. A századom egyik lova éjszaka megszőkött a táborhelyről és eltűnt. Ez a ló, az „A 44”, az ezred egyik legjobb lova volt, még hozzá a vezérőrnagy lovagolta, azért azután mindenki nagyon szurkolt az eltűnése miatt, legfőképpen az ezredes.

Igy hát én nekiindultam Dick hátán, hogy megpróbáljam megkeresni. Egész éjjel esett és havazott, így hamarosan rátaláltam a nyomára és mentem utána sárban, hóban. A nyomok vadon hegyi tájakra vezettek, sokszor sziklás, köves terepen, ahol nagyon nehéz volt követni őket.

Párorfai nyomozás és néhányórnyi barangolás után a nyomok egyszerre csak fölfelé kanyarodtak egy hegynek, ahová sokkal könnyebb volt gyalogszerrel feljutni. Így hát leszálltam Dick hátáról, rászóltam, hogy várjon meg itt s azzal már indultam is fölfelé, szírtelen szakadékon át, kúszva, mászva, amíg végre fáradságomat siker koronázta. Rátaláltam szegény „A 44”-re. Reszketett a hidegtől, a sziklák véresre sebeztek és szemmeláthatólag magánkívül volt a rémülettől. Sok időbe telt, amíg végre sikerült lehoznom, vissza a hegyoldalra, de mikor végre elértünk a hegy lábához, Dick ott várt ránk, szépen, nyugodtan s nemsokára diadalmas üggetéssel vezettem hazafelé zsákmányomat.

A szegény szőkött ló sohasem heverte ki ezt a kalandot. Soha többé nem lett belőle az a ló, ami volt. Végtére valami gonosz lázat kapott és kimúlt. De az ezredesnek megtetszett, amit Dick, meg én műveltünk a megmentésére s ez később ugyancsak nagy szerencse volt számomra.

A dolog így történt.

Dick a parádés lovam volt. Ez azt jelenti, hogy ámbátor az enyém volt, mégsem volt szabad másra használnom, minthogy díszszemléken vonuljak ki rajta, vagy egészen csendesen lovagolhassak. De fegyverben nem ülhettem fel a hátára és vadászni sem mehettem vele.

Hát jól van. Hanem mikor egy szép napon a tábor közelében lovagoltam rajta, csak látom, hogy egy pompás vadkan lohol át a mezőn. No, ezt már igazán nem nézhet-

tem. Odakiáltottam az indus szolgámnak, hogy adja csak azt a dárdát s azzal törvényt, parancsot feledve, már indultam is a Dick hátán, hogy megcsípjem a vadkant. Nagy hajsza után végre egészen a közelébe férközhettünk és én előrehajoltam, hogy beléje merítsem a dárdát. Csakhogy akkor Dick hirtelen megállt és felágaskodott. Kis híjja volt, hogy ezzel le nem repített a nyeregből. Ennek pedig az volt az oka, hogy többek között arra a mutatványra is megtanítottam, hogy valahányszor meghajlással üdvözlök valakit a nyeregben, neki meg fel kell ágaskodnia a hátsó lábára, elülső patáival meg kapálózni kell a levegőben. Így azután, mikor előre hajoltam, hogy a vadkant leszúrjam, Dick azt gondolta, hogy ez meghajlás s ő is kivette megfelelő részét a köszöntésből azzal, hogy felágaskodott.

A vadkan most könnyen elmenekülhetett volna előlünk, addig, amíg Dick a bolondját járta, csakhogy ő sem esett a fejélegyára, hanem azt mondta magában: „Most aztán elérkezett az én időm, hogy végezzek velük!” Így hát ahe-lyett, hogy megszaladt volna, visszafordult és egyenesen nekünk jött.

Ahogy ránk rohant, nekikészültem, hogy a dárdám hegyére várjam. De minthogy ezzel megint csak előre kellett hajolnom, Dick megint a magasba szökkent, a dárdám csak a levegőbe talált s a vaddisznó jókorát hasított agyarával Dick hátsó lábába. Szerencse volt, hogy a hasát nem találta el. Másodszor ugyanígy ment a dolog, csakhogy mikor a kan nekünk jött, úgy vágtam a sarkantyúmmal Dick oldalába, hogy ágaskodás helyett jókorát ugrott a levegőbe s ahogy a vadkan átrohant alatta, a dárdát halálos döféssel a hátába meríttem.

Hanem a dologban az volt a borzasztó, hogy miképpen kerüljek már most az ezredes színe elé és miképpen magyarázzam meg ezeket a sebeket a parádés lovam hátán.

— Kérem, ezredes úr, — mondtam neki — megtámadott egy vadkan és védekeznem kellett.

— Persze-persze, ez mind nagyon szép — mondta az ezredes —, de hogy került ez a dárda a kezembe, ha parádés lovon ültél? De lám, nem ez az a ló, amely segített neked megfogni az „A 44”-et, mikor megszőkött?

— De bizony.

— No, jól van, fiam. Hanem azért parádés lovon ne nyargalássz máskor vaddisznók után.

(Részlet a *Rovering to Success*-ből.)

LEVELEZZÜNK.

Kedves Fiúk!

Nyomatékosan figyelmeztetünk mindenkit, aki finn levelezésünkbe nem az időnként közölt cínek, hanem a diáklevelezés útján óhajt bekapcsolódni, hogy kérését csak következő személyi adatainak birtokában teljesíthetjük: Cím, iskola és osztály, életkor, érdeklődési kör, szülő foglalkozása. Finn címeknél állandóan érkeznek, azonban a finn diáklevelezési irodával folyamatosan levő tárgyalásaink értelmében azokat csak olyanoknak adhatjuk ki, akik a fentieket közlik velünk.

Jamboree-levelézésünk során ma csak két címet közlünk:

Franciaország.

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Maurice Bargas	187 Ave. Gambetta	Paris XX	19	F

Dánia.

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Holger Pedersen	C/O N. W. Jörgensen, Örne Andésseskab	Köge	15	D, GB

Egyébként ma pihentetjük Jamboree-levelézésünket, mert fiókunkban nagyon sok olyan külföldi cserkész kérése torlódt össze, aki nem jöhet a Jamboreera, de éppen kárpótlásul szeretne levelezni veletek. Ezek:

Németország.

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Franz Nowakowski	Friedrichstr. 9.	Gelsenkirchen	17	D
Wilhelm Vorländer	Frühmesserstr. 23.	Oberlahnstein	24	D
Walter Zimmermann	Wilhelmstr. 47/a	Remscheid	18	D
Willi Loser	Breuerstr. 5.	Köln-Kalk	18	D
Stefan Mettmann	Wilhelmstr. 16.	Berg-Gladbach	18	D
Karl Becker	Holweiderstr. 11.II.	Köln-Mülheim	16	D

Figyelem! Ezeknek a német katolikus cserkészeknek csak katolikus vallású magyar cserkésznek irjanak!

Lettország.

(orosz nemzetiségű cserkészek)

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Viktor Fedorow	C/O N. Radecki	Riga	19	D, e
Boris Augul	Pasta kaste 77	"	19	D, e
Nikolai Jakobsen	"	"	17	D, e

Colombia.

Név	Cím	Lakóhely	Kor	Nyelvismeret
Manuel G. Romero	Calle 12, No. 382	Bogota	17	F

Jelmagyarázat: D = német, GB = angol, F = francia, e = eszperantó.

A fenti címekkel mindenki minden bejelentés nélkül érintkezésbe léphet.

Rajtuk kívül több 16—18 év közti, Berufschule-t végző német iparosifjú keres levelezőt. Ezeknek címe tőlünk megkapható.

Üzenet külföldi levelezőknek.

Cz. M. 196. A brazíliaiak teljes címe megjelent lapunk dec. 15-i számában. — **P. Gy. 123.** és **V. J. 124/6.** Mai német címekből válogathattok. — **L. F. M.** és **Ginelly B.** Ugyanezt üzenjük. — **Többeknek.** Elnézést kérik mult közleményünk özőnvezetési híreiért: azokat, ha nem is az özőnvezetési, de jóval karácsony előtt írtuk. — **D. L. Rákoscaba.** Örülünk, hogy megindult a levelezés s hogy testvérként üdvözölhetünk. — **Gy. I. 248.** Elkésvé tudatjuk, hogy Collingdale-ről a dolog rendje szerint semmit nem tudunk: mindenkinek jogában állt bejelentés nélkül írni neki. Ajánljuk, hogy te is írd. — **L. G., Csongrád.** Föltettünk levelezőink közé. — **S. S. Makó.** Bejelentésedet köszönjük, tengerentúli angol levelezőként annakidején írtunk érdekel- ben a Nemzetközi Irodának.

VALAMIT A KÖDRŐL.

A ködös Budapest.

Teljes hónapja már, hogy Budapest népét sűrű, szürke ködtenger választja el az életadó napsugártól; rideg, nyirkos levegő hatja át az ember testét a kabátban keresztül, villanyt kell gyujtanunk még a déli órákban is és hetek óta hiába lessük az eget, hogy a kék égbolt egy kis csücskét megpillanthassuk. De ha már itt van ez a kellemetlen, londoni vendég, ismerkedjünk meg legalább vele, tanuljunk meg védekezni ellene és — próbáljuk meg kihasználni.

Először döntsük meg azt az általánosan elterjedt véleményt, hogy a köd egyszerűen vízgőz. A vízgőz, amelyet a levegő állandóan tartalmaz, láthatatlan; láthatóvá csak akkor lesz, ha lecsapódik. Figyeljük meg a pöfögő mozdony kéményét. Közvetlenül a kémény felett semmit sem látunk, de valamivel feljebb már felhőszerűen gomolyog a külső hideg levegővel érintkezésbe jutott, lehült és ezért kicsapódott, kondenzált vízgőz.

A levegő állandóan befogad gázalakú vízgőzt, még pedig minél melegebb, annál többet. Ha azután a felszívott vízgőz mennyisége olyan nagyra rúg, hogy azt megtartani már többé nem képes, a felesleg nagyon finom cseppecskék alakjában kiválasztódik, még pedig úgy, hogy középpontjában valamely szűz tisztáltság kerül: porszemecske, víz felszívó gázok, mint az ammoniak, stb. Az ilyen összesűrűsödésből párányi cseppek alakulnak, melyek a levegőben lebegnek és azt a köd.

A szabad természetben köd legközségesebben úgy képződik, hogy a sok vizpárát tartalmazó melegebb légréteg hideg levegővel vagy az éjjeli kisugárzás miatt kihült földdel érintkezésbe, maga is lehül, de a hőmérsékletvesztés miatt már nem képes annyi vízgőzt megtartani, ezért a felesleg kicsapódik. Ez a magyarázata pl. az özeleji, ú. n. talajmenti ködöknek is. Hogy egészen közönséges példát említsék, minden szemüveget viselő cserkész észlelhette azt az eléggé kellemetlen tüneményt, hogy ha a hideg utcáról olyan fűtött helyiségbe megy be, amelyben sokan tartózkodnak, a szemüvege egészen elhomályosodik. Miért? Mert az üveg,

A ködös London.

hideg lapjával való érintkezéskor a meleg levegő lehül és párái az üvegre csapódnak.

Minket azonban jobban érdekel most a nagyvárosok köde, mely pl. Londont nevezetessé tette és amelyek egyik leírója szerint olyan, mint a sárgaborsólevés és a kátrány keveréke és a lélekzésnél a torokban olyan az íze, mint a kénnel kevert kiszáradt sajt. A nagyvárosi köd képződésében az a temérdek közönséges házi- és gyárkémény a vétkes, mely a nap minden órájában szakadatlanul ontja a kormot és a füstöt. Ezek az apró szemcsék összekeverednek a felhőkől kicsapódó vízgőzzel és különösen piszkosságá szemfedőt takarnak a háztetők fölé.

Mivel a levegőrétegek mozgása köd idején úgyszólván teljesen megakad, a házak közé beszorított levegő folyton tisztátalanabbá válik. London utcáin a levegő széndioxid-mennyisége a rendes háromszorosára, sőt négyszeresére is felszökik köd idején. Természetes tehát, hogy az emberi szervezet ellenálló képessége csökken és a szél által ki nem szellőztetett utcarengetegben minden influenza, stb. járvány gyorsabban terjed. 1930 decemberében Belgiumban, a Maas folyó völgyében a vastag ködréteg nem engedte felszállni a gyártelepek mérges szengázát és a „halálos köd”-ben hatvan ember elpusztult és kétszázon felül súlyos mérgezést szenvedtek. Ha a lakóházak és gyártelepek fűtésének tudománya

odáig fejlődik, hogy fokozottabb belső kihasználással a levegőbe minél kevesebb szilárd alkatrészt bocsátanak ki, vagy ha a villamos árammal vagy gázzal dolgozó háztartás még jobban kiszorítja a kőszénhasználatát, remélhetőleg nagyvárosaink fölül is eltisztul kis-sé a mocskos, sárga, téli ködréteg.

Addig is... használjuk ki a ködöt! Fényképezsek, nézzetek ezekre a képekre, kapjátok fel a télikabátot, bugyoláljátok be a nyakatokat és fényképezőgéppel a hónokot alatt nézzetek szét a városban vagy a faluban. Meglátjátok, mennyi rejtett poézis, mennyi, erről az oldalról még nem ismert szép rejtőzik a köd mélyén. Minden órák leszakaszod virágát!... K. L.

RÖVIDESEN MEGJELENIK AZ ELŐZETES TÁJÉKOZTATÓ II. KIADÁSA.

Az állandó nagy érdeklődés szükségessé tette, hogy a Jamboree táborparancsnokság az Előzetes Tájékoztató füzet második kiadását is megjelentesse.

Az új füzetből kihagyjuk mindazokat a szervezési részeket, amelyek csak a táborparancsnokság szakcsoportjait érdeklik és kiegészítjük az újabb — főleg a cserkészeket és csapatokat érdeklő — adatokkal.

Ez a füzet a Jamboree próba-anyagának tekintendő, tehát tartalmaz alapos ismerete a Jamboree résztvevői számára kötelező. A tartalom:

Előszó: Csodaszarvas.

I. **Jamboree-szervek:** 1. Táborparancsnokság. 2. Altáborparancsnokságok. 3. Segéd-, vendégtábor. 4. Vizi-, repülő-, kistű-, öregcserkésztábor. 5. Siketnémák tábora. 6. Delegátustábor. 7. Törzscsapatok.

II. **Kik fognak a Jamboreen résztvenni?**

III. **Általános tudnivalók:** 1. Résztétel a Jamboreen. 2. A Jamboree műszaki felépítése (utak, világítás, vízellátás, híradóhálózat). 3. Élelmezés. 4. Sátorelosztás. 5. Üzletváros, bazár. 6. Cserkészkiállítás. 7. Napirend. 8. Tábori-rend.

9. Forgalmi-rend. 10. Tábor-szabályok. 11. Tábori rendészet. 12. Tábori egészségügyi-, víz- és tűzrendészet. 13. Jelvények és jelzések. 14. Jegyrendszer. 15. Vasuti kedvezmények.

IV. **Programok:** 1. Általános programtervezet. 2. Isten-tiszteletek. 3. Összejövetel. 4. Bemutatók (arénában, sporttéren, különleges bemutatók). 5. Zenekarok, énekarok, tánckarok. 6. Versenyek (hike, örsi-akadály, stb.). 7. Színház. 8. Mozi. 9. Táborútekek. 10. Kirándulások.

V. **Csapatok, cserkészek és a Jamboree.** 1. Előkészület a Jamboreera. 2. Jamboreepróba. 3. Altábor-jelszavak. 4. Magatartás a Jamboreen. 5. Mit figyeljünk meg a táborban? 6. Öltözködés. 7. Autogramgyűjtés, cserélés. 8. Igazi cserkésztáborok a Jamboreen. 9. Táborépítés. 10. Táborépités.

VI. **Jamboree-ügymenet.**

VII. **Hozzá tartozóknak, érdeklődőknek.**

Ara előreláthatóan 40—50 fillér lesz. Előjegyezni a Jamboree-irodában lehet. (Csapatoknak 1—1 példányt díjmentesen küldünk ki.)

Forradalom a II. hálóban.

Hogy mikor kezdődött, senki sem tudja. Titok az is, hogy ki kezdte. Jött, mint az alkonyati szellő s mire észrevettük, tomboló vihar lett belőle. Béla, a dux ma is borzongva gondol reá.

A „dux“. Persze, ezt meg kell magyarázni.

Nálunk nincsen az intézetekben szokásos duktor-rendszer: hogy t. i. öreg nyolcadikosok felügyelnek az egyes diákcsoportokra. Itt 8—10 gyerek van együtt egy-egy „hálóban“, alig valamivel több, mint egy cserkészőrsben. A vezetőjük is egészen őrsvezető-féle: egykorú, vagy valamivel idősebb pajtás, aki nem uralkodik és dirigál, hanem mosolygósan figyelmeztet, vezet. Nagy a dux felelőssége! Ő őrzi a rendet a tanulóban, hálóban; figyeli a reggeli, esti mosakodást, ellenőrzi a cipőtisztítást és irgalom nélkül visszaküldi azokat, akik nem ragyogó, tiszta cipővel jönnek esti ima után a hálóba. Keménynek kell lennie, mint a kőszikla, mert ha a prefektus atya azt látja, hogy a Dódi cipője sáros, Szili elfelejtett tiszta gallért váltani, vagy ha Berti beszélgetett este a villanyoltás után, akkor rögtön a dux hívatik rapportra és felel a népe minden gonoszságáért.

Abban az időben legstrammabb háló a II.-ik volt, ahol Béla a teljhatalmú dux. Olyan rendet tartott a kicsik között, hogy csak úgy szikrázott. Az ő hálójuk volt a legpontosabb, legtisztább, legrendesebb; meg is kapták a jutalmul kijáró esti mesék alkalmával a legszebb és leg hosszabb mesét: a Fulgur történetét. Büszkéek voltak rá és hencgektek, hogy nekik van a legkiválóbb duxok a világon.

Egyszer aztán váratlanul meglazult a nagy fegyelem. Kisöcsi és Dódi is II. hálósok voltak és állítólag tőlük indultak ki az első destruktív megjegyzések és morgások olyan pillanatokban, amikor Béla nem volt a szobában. A duxnak is feltűnt, hogy az eddig oly lelkes nép milyen immel-ámmal fogad szót, feleselnek, háta mögött összeszúgnak és kibújnak minden ellenőrzés alól. Óriási lendülettel próbálta őket újra visszahódítani. Hiába. Kisöcsi titokban szervezte és gyúrta a másodikosokat: Ulit, Bandit; Dódi pedig ugyanekkor a mujkók közt fejtett ki lázító tevékenységet és Jenőket, kis Kuszt, Bocsot és a minden csirkefogóságra kapható Srácot telítette forradalmi eszmékkel. A második nap délutánján Bandi nyíltan kijelentette, hogy estére nem fog cipőt tisztítani; ugyanaznap este pedig megjelent a hálószekrényeken két forradalmi plakát: „Szabadság kell nekünk!“ — és: „Nem kell ilyen dux!“

Béla úgy érezte, hogy tört döftek a szívébe. Brutus hálátlansága Julius Caesarral szemben kismiska volt a II. háló

példátlan eljárásához képest. Első gondolata az volt, hogy lemond és a magánéletbe vonul, de aztán belátta, hogy döntő hiba lenne most gyengeséget mutatnia. Ha Julius Caesar március Idusán nem adja meg magát sorsának, hanem él hivatalos hatalmával és halomra löveti a lázadókat, talán még ma is élne. Béla elhatározta, hogy nem ismétli meg a nagy cézár történelmi baklövését, hanem erős lesz és kérélyhetetlen. Tekintélyének és a szabályoknak védelmére felvonultatta Atyát és a lehangorult lázadókat, Bandival az élükön, fogcsikorgatva suviszkolták cipőiket. Az első összecsapásban Béla fölényesen győzött 1 : 0.

Másnap délután kitört a nyílt lázadás. Az egész emeleti folyosót plakátok özöne borította: „Le a zsarnokkal!“ — „Nem mosakszunk!“ — „Éljen a köztársaság!“ — Elnyomott népek, egyesüljetek!“ — „Fel, fel, ti rabjai a földnek!“ stb. stb. A II. háló fellázította a máshová beosztott többi elsőöket és másodikosokat is. Harci dalokat üvöltve, forradalmi papírzászlókat lengetve száguldoztak a házban fel s alá, Bélát vagy egy másik duxot megpillantva, siouxordítással rohantak reájuk és egy sarokba szorítva őket, kényszerítették, hogy a róluk írt versek felolvasását végighallgassák (a duxok szerint ez volt az egész forradalom legkeserűbb élménye). A II. háló kiállítás rendezett sáros cipőkből, izzó hangulatú gyűlésen darabokra aprították minden mosdószappant és meggyilkolták a fogkrémes tubusokat, a ruhakefékből pedig összeállították a dux-rendszer síremlékét. Mindezek után kikiáltották a független köztársaságot, ahol mindenki egyforma joggal parancsol, de senki sem engedelmeskedik senkinek.

A studium ideje aránylag csendesen telt el, mert a forradalmárok nem tartották ajánlatosnak az igaz ügy külpolitikai nehézségekké váló komplikálását és kimondták, hogy a külső nagyhatalmakkal egyelőre lehetőleg békés viszonyt tartanak fenn. („Már amennyire a tanárokkal egyáltalában lehetséges a békés viszony“ — mondta Kisöcsi és a többi igazat adott neki.) — A vacsorát már mint forradalmi lakomát ették végig és a kis Kusz, villáját a palacsintába döfve, vérszomjasan jelentette ki, hogy ha a duxok nem engednek a nép akaratának, halálnak halálával haljanak meg.

A vacsora utáni szabad idő tébolyult forradalmi jelennel teli lázalmok víziója volt. (Ezt szépen mondtam, úgy-e?) Bár a többi hálók nem csatlakoztak a felkeléshez, hanem böles előrelátással vártak, míg kiviláglik Atyának, mint legfőbb nagyhatalomnak állásfoglalása a népfelszabadító mozgalommal szemben, mégis minden tanulóban, hálóban, a társalgóban, tornateremben, sőt még a zongoraszobában is megjelentek a győzelmes forradalom plakátjai és az egész ház visszhangzott a „Nem mosakszunk“

úgy-e, pajtás?“ — kezdetű csatadaltól, amelynek szövegét délelőtt az iskolában gyártotta a kigondolóbizottság. A kicsik, a más hálóba tartozók is, lelkesen üvöltötték az új eszméket és bár a nagyok mind Béla mellett foglaltak állást, titokban ők is bevallották, hogy a forradalmároknak néhány igen okos javaslatuk is van. Hogy itt a mosakodás eltörlésére gondoltak-e ők is, nem tudom.

Az esti ima rövid időre feledtetett minden forrongást, mert az Ur Jézus színe előtt tisztalelkű, imádkozó kis diákok álltak és a lelkiismeretvizsgálat csendjében számot adtak maguknak az elmúlt nap jó és rossz tetteiről. A forradalmat senki sem érezte bűnnek, de mindegyiknek összeszorult kissé a szíve, amikor arra gondolt, hogy Bélának talán fájdalmat okozott. Hiszen, ahol Krisztus az úr, ott a legnagyobb törvény mindig a Szeretet.

Esti ima után cipőtisztítás és mosakodás következett volna. A II. háló nyolc lázadója mindkét kezében egy-egy pár moskos cipővel, lármás szalamanderben vonult el Béla agya előtt és míg a dux a körmet rágta tehetetlen mérgében, mosdás nélkül gyorsan ágyba bújva, a 20. század legdühöngőbb párnaharcát rendezték meg. Elcsengették már a 9 órát is és a II. hálóban még mindig folyt az ütközet, kacagás, szálló párnák puffanása megszervezett az elcsendesedett házban.

Negyed tíz lehetett, amikor egyszerre kinyílt az ajtó és Atya lépett be rajta. Eddig egyetlen tiltakozó szava nem volt; mosolygva nézte a forradalom rombolását és amikor vacsora után Igazgató úrral rövid megbeszélést tartott, attól kezdve a mosolya vérlázítóan titokzatos lett. Most is ott bujkált ajka körül az a „ha-ti-tudnátok-amit-én“-mosoly, amint csendesen bejött és leült Béla ágya szélére. A nép egyszerre elcsendesedett és várakozásteljesen figyelte a prefektust. Szemükben ott égett az elszánás: Nem engedjük magunkat újra rabigába görnyeszteni!...

Atya megszólalt csendesen, nyugodt hangon:

— Akartok egy kissé beszélgetni velem?

— Hogyne! Igen! Akarunk! — hangzott össze-vissza. Aztán egy elkésett hang onnan Uli ágya felől:

— De Béla ne vehessen részt a beszélgetésben, mert őt lecsaptuk.

— Jól van, Béla hallgatni fog az egész tárgyalás alatt.

Pillanatnyi csend. A fiúk felültek, eligazították a párnáikat, hogy kényelmesen elhelyezkedve vívják meg a nehéznek ígérkező szövegű azzal, aki az ő kis életük minden szálát a kezében tartja. Ebben a pillanatban valahogyan játék és komolyság csodálatosan összekeveredett a szívekben; érezték, hogy ennek az értük élő férfinak komolysága előtt kicsi játékká zsugorodik az ő nagy forradalmuk, de ugyanakkor fájt volna, ha hatalmi szóval játéknak minősíti és parancssal vágja ketté azt, amiben annyi romantikát találtak.

Amint véget ért a nyüzsgölődés, Atya újra szólt:

— Látom a forradalmi plakátokat, hal-

lottam a felkelők dalát. A II. háló tehát megdönti a régi rendet és valami újat akar?

— Igen! Igen!

— A nép szava Isten szava és én meghajlok a tömegek akarata előtt...

— Éljen! Éljen! Hurrá! Éljen az Atya! Győzött a forradalom!...

— ...de hát mondjátok el most már világosan, hogy mit akar a győzelmes forradalom?

— Nem akarunk cipőt tisztítani!

— Nem mosakszunk!

— Eltöröljük az esti mosakodást!

— Nem kell silentium!

— Nem kell dux!

— Le a duxszal! Éljen a szabadság!

— Nem kell studium! Játsszunk egész nap!

— Ezek mind nagyon szép, világboldogító eszmék, de mindeddig csak azt mondtátok el, hogy mit nem akartok. Mert ez mind tagadás. De hát mit akartok tulajdonképpen?

Meghökölés. Csend. Arra igazán senki sem gondolt, hogy egy forradalmárnak még gondolkoznia is kelljen. Atya vár egy kissé, aztán folytatja:

— Ha megfordítom a követeléseket pozitív irányba, kiderül, hogy moskos cipőben

akartok járni, piszkos kézzel, arccal, nyakkal, lármázni akartok egész nap és éjjel, hogy senki se tudjon aludni a közelethez, nem akartok tanulni, hanem szekundák tömegét vinni haza papának, mamának ajándékba. Ez mind nagyon szép és nemes. De igazán ezt akarjátok?

Uli vállalta a nép szónokának szerepét.

— Nagyon sötéten tetszik beállítani az egészet. Mi nem ilyen csunyan akarjuk. Néha azért fogunk mosakodni is és az inas kitisztítja a cipőnket és ha úgy érezzük, hogy felelni fogunk, akkor a leckénket is talán megtanuljuk. De egyéni szabadságot követelünk. Hogy ne kérdezze ki senki a leckét és ne ellenőrizzenek mindenben és ne legyen dux, aki csak arra való, hogy gyötörje a népet. Köztársaságot akarunk, ahol mindenki parancsol. Mert a dux-rendszer már elavult. Mi modernnek szeretnénk lenni.

Kis Kusz: Én modern akarok lenni!

Srác: Éljen a modern II. háló!

Bocs: Éljen a forradalom!

Atya mosolygós nyugalommal folytatta:

— A nép szava Isten szava. Elfogadom a nép akaratát: Béla ettől a perctől kezdve nem dux, csak közember...

— Éljen! Éljen! Éljen! Éljen!...

— Ne bömböljete, mert felébresztitek a többi háló népét. Tehát a II. hálóban megszűnt a dux-rendszer. Oldjuk meg most sürgősen az alkotmányjogi kérdéseket. Mi jön a helyébe?

— Semmi se jöjjön! Szabadság!

— No és mi lesz, ha megint olyan felfordulást csináltak, mint ma, Igazgató úr átjön rendet csinálni?

A lázadók lármás szalamandere felvonult.

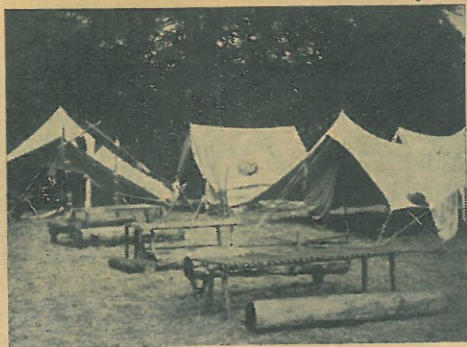
A dühöngő párnaharc hőse.

(Folyt. köv.)

EGYSZERŰEN ELKÉSZÍTHETŐ TÁBORI ASZTAL ÉS PAD.

Már a nemzeti nagytábor előtt közölte az „Erdők Ezerestere” a lécekből készült és összegöngyölhető tábori asztalt. Azóta a tábori asztalnak ez a fajta megoldása egyre terjed, oka természetesen ennek is az egész világra ránehezülő gazdasági válság. Ennek következtében minden ország cserkészete igyekszik a takarékosági törvény szellemének a táborépítmenyek minden fajtájánál érvényt szerezni.

Az összegöngyölhető tábori asztalka mellett szól az a körülmény, hogy az asztalnak nem kell nagy súlyt megbírnia s akkor kényelmes a táborban, ha minél nagyobb. Felszerelése aránylag egyszerű, mert csupán vázát kell elkészíteni és a

Három őrsi étkezőhely a holland Jamboreen. Az első és harmadik asztalnál megfigyelhető pad cövekkel segítségével felemelt rönk.

kicsire összesodrott asztallapot szétnyitva ráhelyezni.

Elterjedésére jellemző, hogy a múlt nyáron a hollandiai Jamboreen, melyen számos idegen nemzet is résztvett, az őrshikén nem egy őr magával vitte az összegöngyölített asztallapját.

A táborban széltehen-hosszában lehetett ilyenfajta asztalokat látni. Többnyire alacsonyra szerelték, s így egyszerű farönkök is nagyon jó ülő lehetőséggel szolgáltak. Ha ezek nem voltak elég vastagok, akkor úgy jártak el, mint az a mellékelt kép első asztalának túlsó oldalán látszik. Két-két cöveket vertek le egymással szemben részütösen, a föld felett erősen összekötötték s erre helyezték a farönköket. Dr. Sz. P.

SÁTORAKCIÓ.

A csapatok részéről érkezett sokoldalú kívánságnak eleget téve a G. H. ebben az évben is megrendezi szokásos évi sátorakcióját. Most jóval korábban rendezi meg, mint más alkalmakkor, mert május végéig ezen akcióját le is kell zárnia. Különös fontosságot nyújt az idei akciónak az a tény, hogy a jamboree idejére a szövetségi kölcsönsátrakat, melyeket a nyári táborozásokra mindig a csapatok rendelkezésére tudunk bocsátani, a jamboree Táborparancsnoksága a közös intézmények céljára teljes egészében lefoglalta. Ezért mindazok a csapatok, melyek a jamboreera el akarnak jönni és megfelelő sátoreszközletük nincsen, feltétlenül keressenek valami módot és lehetőséget arra, hogy sátoreszközletüket kiegészíthessék.

Az akció lényege: az előre rendelés. A Szövetségnek nincs raktáron „eladó” sátra, ez a Cserkészbolt feladata. Az akció tehát: a csapatok közös rendelése, közvetlenül az előállítónál, gyári áron. Ezért olcsóbb — nagyban rendelés —, de azért is, mert nem kell kezelést, raktározást stb. az árba belekalkulálni.

Az akcióban csak bevált, sok éves tapasztalat és a parancsnokok beérkezett véleménye alapján tökéletesített és kipróbált típusokat ajánljuk most a csapatoknak. Az anyagot szakemberekkel alaposan megvizsgáltattuk, hogy a csapatoknak valóban a legerősebb és legjobb minőségű árut tudjuk adni.

A sátorakció keretében megrendelhető:

- 8—10 személyes őrsi sátor B/típ. (11/R) teljes felszereléssel (rudazat, kötelek, cövek) 220 P.
- 8—10 személyes őrsi sátor (Hangya-módosítás) (15/R) teljes felszereléssel 210 P.
- Lakósátor 4×5 m-es lapterülettel, 160 cm oldalfalakkal, 250 cm középmagassággal, teljes felszereléssel 400 P.
- Félőrsi (4—5 személyes) vagy parancsnoki sátor 250×250 cm

RÁDIÓ.

hozok, akkor a másik fegyverzetten ellentétes elektromosság fog felhalmozódni.

Most ilyen (feltöltött) állapotban lévő kondenzátor két fegyverzetet vezetövel kötöm össze, akkor a vezetön keresztül a kondenzátorban felgyülemlt ellentétes elektromos energia kiegyenlítődik vagy röviden, a kondenzátor kisül.

Helyettesítsük most a vezetöhuzalt olyan vezetövel, mely henger palástjára van felcsérvélve (indukcós tekercs), akkor a következő játék megy végbe.

A kondenzátor a tekercsen keresztül kisül, azaz a tekercsen áram folyik keresztül, mely a tekercsben mágneses erővonalakat hoz létre. A kisülés befejeztével az áramlás megszűnik, az erővonalak eltűnnek. Igen ám, de eltűnésük közben a tekercs menetét metszik, miáltal a tekercsben elektromotoros erő hoznak létre, mely abban nyilvánul, hogy a tekercsben egy az előbbivel ellentétes áram fog megindulni, mely a kondenzátort megint feltölti. A feltöltött kondenzátor ismét kisül, a kisülési áram ismét erővonalakat hoz létre, melyek az eltűnésük közben ismét ellentétes áramot hoznak létre és így tovább a végtelenségig... azonban a különböző veszteségek folytán a tekercsben folyó áram mindig kisebb lesz, míg végül is elfogy. Ezt a játékot, mely a rezgőkörben lefolyik, nevezzük mi elektromos rezgésnek, még pedig, mivel folyton folyvást folyó lapított rezgés a neve.

Ha a kondenzátor egyik fegyverzetére elektromos töltést

A Longuevali csonka kereszt

Irta: Koszter Atya.

Nagypapa (megsimogatja a fejét): Dehogy haragítottál meg, kis bogaram! Dehogy! Csak hogy a tizenkettedik születésed napján, amikor magad is úgy érzed, hogy nem vagy már kisgyermek, a nagypapád köszöntője más, mint a többieké. Én most akarok felköszönteni...

Lacika (felujjong): Jaj, szinte gondoltam, hogy valami meglepetést tartogat a nagypapa!... Olyan kíváncsi vagyok!...

Nagypapa: Szomorú meglepetés, keserű köszöntő. Születésnap ajándéka az örökségedet adom át neked, kicsi fiam.

Lacika (megdöbbenve): Örökségedet?... Hát... hát... miért?... Nagypapa!?

Nagypapa: Édesapádtól reád maradt szent, nagy örökségedet. Bontsd ki ezt a csomagot, fiacskám, benne találsz.

Lacika (megdöbbenve felegemmel, de együttal kíváncsian veszi kezébe a kis csomagot és úgy bontja, hogy látni lehessen. Közben beszél): Szakadozott nemzetiszínű zászlódarab...

Nagypapa (lehajtott fejjel, oda se néz): Édesapád szíve fölött találták, amikor eltemették.

Lacika: Lyukak vannak rajta... kis, kerek lyukak...

Nagypapa: Golyózáporban szerezte vissza egyszer az angoloktól s azóta a mellén viselte.

Lacika (mindig jobban megdöbbenve, kislíus félelemmel lassan tekerti le a csomagról a zászlódarabot): Itt... itt... folt van rajta... barna folt...

Nagypapa: Vért folt. Az a zászló ott volt Verdun ostrománál.

Lacika (legöngyölte a zászlót az utolsó hajlásig, akkor megáll, nem meri tovább göngyölni. Nagypapára néz, ez csendesen igent bólint a fejével. Akkor felfedi a zászló utolsó tekervényét és kivesszi tartalmát): Egy szétépett levelezőlappal egy darabja... Rajta nagy foltok... Barna foltok, mint a zászlón...

Nagypapa: Édesapádnak a harctérről küldött utolsó üzenete. Már nem volt ideje feladni... A folt rajta édesapád vére... A hazáért ömlött...

Lacika (összekecsesült két kezében tartja a levelezőlappal s döbben, hogy félelemmel néz reá): Istenem... Ez borzasztó!... Az örökségem!... Nagypapa!... (Reáborul az öregre s nyakát átkarolva mellére ejti az arcát.)

Nagypapa (csendes, szeretettel, de nagyon erőlesen): Fel a fejjel, fiacskám! Magyar gyerek vagy: vértanú magyar fia!

Lacika (felemeli azonnal a fejét; rémült szemmel, de összeszorított foggal, keményen néz nagypapa szemébe. A levelezőlappal szíve föl szorítja.)

Nagypapa (fejével helyeslőleg bólint, aztán magához karolja a kislíust és mesélni kezd): 1916 július 20-án javában tombolt a világháború legvéresebb csatája, a Somme-parti ütközet. Donáth kapitány, a te édesapád, válogatott, kemény magyarok rohamcsapatával Longueval mellett küzdött szívós, kemény angol ellenféllel. Huszadikán egy ellentámadás rohama a magyarokat az angolok árkaiba vitte. Édesapáddal ott egy atléta-erejű, hatalmas angol tiszt állt szemben. Szuronytustát vívtak, majd eldobták a puskát és birokra keltek. Férfiak harca volt ez; erő erővel, izom izommal küzdött az életért... A földre estek s mind a kettő valami fegyver után tapogatózott, hogy végét vesse a harcnak... Az angol tiszt letépte édesapád zubbonyának a zsebet s a benne lévő papírokat fogták, tépték mindakettőn... Egyszerre nehéz ágyú lövege robbant, gázfelhők szálltak az árkok felett s kilométernyi körön belül nem maradt ott élő ember... Másnap az angolok ott találták a két tiszt testét a lövészárokból; összelelkezve tartották egymást a halálban is. Közös koporsóba tették őket s egy csonka kereszt tövében eltemették... Kezükből kivették a görcsösen szorongatott írásokat s elküldötték haza a családjuknak: egyiket Magyarországra, másikat Angliába... Így került haza ez a zászlódarab és az összetépett levelezőlappal...

Lacika: Borzasztó... Nagypapa, ez borzasztó!...

Nagypapa: Ez az örökség, kicsi fiam. A zászlónak és a lapnak másik darabja Imréné van; a tizenkettedik születésed napján kapta ő is tőlem. A lapnak egy darabja hiányzik; azt ki tudja, hol őrzi egy szomorú özvegyasszony, vagy egy kis angol diák...

Lacika (hangtalanul nézi a lapot, aztán ajkához emeli és megcsókolja): Édesapám utolsó írása!...

Nagypapa (fóllal s lassan előre jönnek): Csonka-Magyarország kis fiának egyetlen öröksége. Mától kezdve az életet irányítja ez a longuevali vérszínű levelezőlappal. Aki ezt megkapja, férfival lesz a népe a pillanatban. Sok többé el nem

felejtheted, hogy édesapád a népek csataterén a magyar földért halt meg és hogy számokra örökségül csak kettőt hagyhatott: egy eltépett levelezőlappal, amelyet a vére öntözött és egy szétdarabolt országot, amelyért hiába ömlött a vére... És ezért ma örökre elásod a tomahawkot, kis bogaram és elteszed a gyerekjátékokat... Mert míg a győztes nemzetek fiai kacagva mesélnek, indiánosdit játszanak és élnek a boldog gyermekek életét, a trianoni magyar fiú gyermekkorán rövid: öt tizenkét éves korában férfivé avatja az a tudat, hogy ő a vértanú hősné fia és egy megcsónkított, szomorú hazának a fia... A magyar fiú hivatása: folytatni azt, amit édesapja Longuevalnál, vagy másutt félben hagyott: munkában vagy harcban életét adni a hazáért s a csonkából egészet csinálni. Aki egyszer szemébe nézett a reávaró férfihivatásnak, az attól a perctől kezdve nem tud többé játszani gyermekjátékokkal... Magyar fiú sorsa ez, nehéz öröksége. Vállalod-e, kicsi ember?

Lacika (mélyeséges komolysággal nagypapa szemébe néz): Vállalom!

Nagypapa (magához szorítja és megcsókolja a homlokát): Akkor éltesen a jó Isten a magyar haza javára! Tizenkettedik születésed napján a te öreg nagypapád felköszönt téged, Trianon gázoló jövő kis magyarja!

Lacika (lehajol és megcsókolja a nagypapa kezét. Így maradnak mozdulatlanul, pár pillanattig. Ekkor messziről autótülkölés hallatszik s Jóska bácsi lélekszakadva beront.)

X. jelenet.

Jóska bácsi: Nemzetes uram, gyűnnek az ánglusok nagy bolond automobilszekéren.

Nagypapa (felrezen Lacika is. Tenyerével végigsimítja a homlokát, mint aki álomból ébred).

Béla (berohan): Itt vannak! Itt vannak! (Az automobil kurtje egészen közelről szól. Béla elrohan. Fényszóró fut végig a jeleneten: most fordul kint az autó. Fent a terrazon kigyullad a villany és fénybe borítja az egész előteret. Imre megjelenik a terrasz lépcsőin és lesiet.)

Sanyi (beugrik): Itt vannak! Hathengeres Rolls Royson jöttek: egy angol lord, meg egy kislíu.

Ferkó (a hangja kívülről hallatszik): Aj shell, ju shell... Dze dag is... (Belép balról Thom, balkarján köpenyeggel s arccal előre mereven megáll. Utána Ralph Ferkóval s a fiúkkal; leghátul a greblyével Jóska bácsi.)

Imre (megáll nagypapa mellett): No, Lacika, fogadd a vendégedet!

Ralph (szép, szőke, 14 éves, nyulánk angol fiú, angol cserkészruhában; mozdulatai nyugodtak és öntudatosak, de csupa élnétség és erő az egész gyerek. Belép balról s önkéntelenül angolul köszönti őket): Gud ivning, dzsentimén!...

Lacika (eléje siet, kezét nyújtja): Te vagy az, Ralph! Éppen ilyenek gondoltalak!

Ralph (kezet szorít vele): Te vagy a Laci! Jó estét, Laci! Hogy vagy?

Ferkó: Dze dag is lardzs...

Ralph: Verivel old felő! (Észreveszi nagypapát és feléje siet.)

Ferkó (boldogan a többihez): Hallottátok? Azt mondta, hogy verivel, old felő, ami annyit tesz, hogy igazad van, komám. Látjátok, így kell beszélni az angolokkal!

Ralph (udvariasan meghajol nagypapa előtt és kezét nyújt neki): Jó estét, uram! Hogy van? Én Ralph vagyok, a Laci barátja!

Nagypapa (melegen kezét szorít vele): Isten hozott, kis fiam! Én a Laci nagypapája vagyok és nagyon örülök, hogy a kis unokám barátját üdvözölhetem.

Ralph: Az én nagypapám is él. Liverpoolban él. Azt hiszem, nagyon örülne, ha Önt megismerhetné.

Lacika (bemutatja Imrét): Ez Imre, a bátyám. Tudod, aki most érettségizik.

Imre: Isten hozott, kis angol! Jól utaztál?

Ralph: Köszönöm, elég jól. Az autó nagyon szépen jött. Jó gép és én nagyon szerettem volna hajtani, de a sofför nem engedett. Azt mondta, nincs írásom hozzá.

Béla (írígyen): Te tudsz autót vezetni?

Ralph: Tudok. Persze, hogy tudok. Nálunk mind tudnak a fiúk. Otthon mindig én vezetem az autót.

(Folyt. köv.)

APRÓ HÍREK

A Székesfővárosi Népművelési Bizottság tanfolyamai keretében dr. Vida Vilmos „A magyar tánc története” címmel előadás-sorozatot tart, melyben nemzeti táncaink fejlődését ismerteti a legrégebbi időktől napjainkig. Az előadás ideje: folyó hó 25-étől minden szerdán este fél 7—8-ig, helye: Községi főreáliskola, IV., Reáltanoda-utca 7. Tandíj az egész tanfolyamra: 3 P. Beiratkozni lehet Budapest, Szfv. Népművelési Hivatalában, IV., Széputca 5., minden d. e. 9—2, péntek d. u. 5—7-ig.

Műkedvelői színpadrendezői tanfolyamot tart Dénes Tibor dr., a Magyar Cserkész s.-szerkesztője, a Székesfővárosi Népművelési rendezésében. A tanfolyam keretében végigtekint a műkedvelői színjátszás történetén, részletesen szól a nem hivatásos színjátszás új útjáról, a modern színpadépítésről, jelmezről, díszletekről, a cserkészszínpad egyedül lehetséges megoldásáról stb. Az első előadást február 9-én este fél 7—8-ig tartja (IV., Reáltanoda-u. 7., III. em.) és a következő csütörtök délutánokon folytatja. Beiratkozni a Székesfővárosi Népművelésnél (IV., Széputca 5., félem.) és a helyszínen lehet.

Jamboree takarékkönyvek. Már több ízben kértük a pesti csapatokat, hogy a takarékkönyvek átvétele végett jelentkezzenek a Szövetség Gazdasági hivatalában a befizetés után 8—10 nappal. Azonkívül az összes betevőket ez úton kérjük, hogy ne mulasszák el a befizetési lapra a „Foglalkozás” c. rovatba a csapat-számot beírni. Azon vidéki csapatok pedig, melyeknek tagjai a könyveket nem kapták meg, ne a postatakaréknál reklamálják, hanem a Gazdasági Hivatalhoz címzett levélben közöljék az elmaradt könyvek tulajdonosainak neveit, mert valószínűleg a csapatszám hiánya miatt nem tudjuk a kiküldést eszközölni.

Bizományosok. Tekintettel az elmúlt évek szomorú tapasztalataira, a kiadói hivatal kénytelen újabb módosításokat behozni. Ezúton kérjük a bizományosokat, hogy a megmaradt példányokat minden hó végén küldjék vissza, mert év végén csak egy negyed évre visszamenőleg vesszük vissza a lap példányokat. Ugyancsak kérjük, hogy az elszámolásokat is lehetőleg havonként, de negyedévenként okvetlen rendezzék, mert a jövőben csak azon lapokat küldik ki, melyeknek negyedévnél több hátraléka nincs.

De Pottere Gerard, aki a múlt számban közölt sí-cikkét írta, január 22-én a magyar sibajnokság futóversenyén második lett,

elsőrendű idővel. Indul a lesikló és az ugróversenyen is; mire ezt a számot megkapjátok, már ismerni fogjátok az eredményt, amelyet lapzártakor mi még nem tudhatunk. De Pottere egyike volt a kanderstegi síversenyek győztes magyar cserkészeinek; most pedig már az országos bajnokságban szerez előkelő helyezést. Szeretettel és cserkészbüszkeséggel kívánunk neki további jó munkát.

Évi jelentéseiket 1933 január 20-ig hiánytalanul beküldötték a 8, 16, 18, 21, 25, 27, 29, 34, 35, 36, 44, 50, 54, 61, 63, 65, 74, 75, 76, 80, 82, 83, 84, 85, 87, 89, 96, 106, 111, 126, 148, 150, 151, 152, 155, 164, 172, 178, 182, 187, 190, 192, 203, 205, 210, 215, 216, 220, 250, 264, 265, 266, 270, 285, 288, 289, 293, 304, 305, 316/ö., 321, 339, 348, 364, 376, 405, 413, 420, 425, 454, 466, 467, 542, 565, 574, 579, 584, 585, 586, 587, 588, 590, 593, 665, 669, 677, 754, 816, 823, 825, 850, 853, 854, 856, 868, 874, 877, 921, 935, 949, 951, 956, 957, 958, 960, 961, 968, 970, 974, 986, 989. számú cserkészcsapatok.

A Magyar Külügyi Társaság kebelében működő *British-Hungarian Society* (Angol-Magyar Társulat) és az *American-Hungarian Society* (Amerikai-Magyar Társulat) védősége alatt álló *angolnyelvű tanfolyamok* a II. félévben is az V. ker., Markó-u. 18—20. alatt, az áll. Bolyai-reáliskola épületében nyílnak meg. Beiratások régi és új hallgatóknak január 30—február 4-ig d. u. 5—8 között az igazgatóságnál (V., Markó-u. 18—20.), a tanfolyamok megkezdése után pedig az előadási órákban.

Első előadási nap az új tanfolyamokon február 6, hétfő. Tanítási órák d. u. 4—9-ig kezdődnek heti 3, haladóknak 2 órában. Külön irodalmi, társalgó és kereskedelmi levelezési csoportok. Beiratási díj 14 P. Tandíj nincs! Bővebb felvilágosításokat szövegekből készségesen ad az igazgatóság. *Uj kezdőcsoportok!*

A Magyar Cserkészszövetség felszólítja mindazokat az öregcserkészeket és cserkésztiszteteket, akiknek *repülőképesítésük van* (pilóták), hogy *haladéktalanul jelentkezzenek* a Cserkészszövetség házában a Jamboree repülőaltáborparancsnokságánál, személyesen, vagy levélben. (Jamboree altáborparancsnokság, Bp., Nagy Sándor-utca 6. sz.)

Ugyancsak felszólítja mindazokat a csapatokat és egyes cserkészeket, hogyha *repülőmodellépítéssel* foglalkoznak, jelentsék ezt szintén a fenti címen be nyilvántartás céljából.

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PAL,
a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Mit csináljak, hogy a csónakom ne száradjon ki a télen? (Kérdezi: Tóth Ferenc, 223.)

A csónakok kezelésének részletes leírását megtalálhatod: Wittvindits Tibor: A csónakok kezelése és javítása c. kis füzetben. Megjelent a „Vizicserkész-könyvsorozatban”.

Milyen kereszt van az öregcserkésznek nyakkendőjén? (Kérdezi: Zoltán F., 183.)

Az öregcserkészek nem viselnek nyakkendőgyűrűjüket keresztet, a katolikus és protestáns papok megkülönböztetésére szolgál nyakkendőgyűrűn és vállpánton a kereszt.

Szabad-e külföldi cserkészjelvényt viselni? (Kérdezi: Scherbaum Antal, 187.)

Egyenruhában csak az O. I. B. által engedélyezett jelvényeket szabad viselni. Civilben viselhet bármilyen jelvényt.

Hogyan védhetem meg a cserkészkalapomat az izzadságtól? (Kérdezi: Molnár József, 3.)

A karima és a kalapfej találkozásánál a filc és a bőrbélés közé néha-néha egy darab staniolt, itatós-, selyem- vagy újságpapírt teszünk.

Ha a Magyar Cserkész pályázatot hirdet, a határidő bezárólag értendő-e? (Kérdezi: Raskay L., 314.)

A határidő végső napja egyezték meg a postabélyeg keltével.

Hol helyesebb a cserkészjelvényt viselni a civil ruhán, a belső vagy a külső kabátban? (Kérdezi: „Zerge”-örs, 10.)

Legjobb mind a kettőn.

Nyújthat-e cserkész elsősegélyt nőknek? (Kérdezi: Wohanka J., 36.)

Mindenkinek nyújthatunk elsősegélyt, akinek szüksége van erre.

Milyen stílusú a Cserkészház? (Közlő: Fleischl Gyula, 7.)

A Cserkészház az 1871-ik évből való terv szerint épült, ugyanazon évben; renaissance-formákat mutat, kora stílusának, az eklektizmusnak megfelelően. (A lépcsőház még régebbi stílust mutat.) Az emeleten megmaradtak az ere-

deti formák, míg a földszinten idők folyamán több átalakítás történt, így az eredetileg három nyílásos közepén boltíves bejárat helyett a ma is meglévő, széles műkökapu került, mely bár stílusban sokkal modernebb, a ház régi, székely színével jó összhangban volt. — A régi tervekben Freund Architekt-aláírás szerepel, mint tervező, az építő mester neve nem egészen olvasható: Félix Bussy (?). A Hárshegyi Cserkészpark főépületének építésére vonatkozó adataink nincsenek. Építési modora azt bizonyítja, hogy a múlt század elejéről való. Allítoág 1805-ben épült.

Ad-e ki a Cserkészbolt olcsó könyveket? (Kérdezi: Magyar Kálmán, 854. Kalocsa.)

A cserkészkönyveket nem a Cserkészbolt, hanem a Cserkészszövetség adja ki. A Cserkészbolt csak árulja a Cserkészszövetség kiadásában megjelent cserkész- és egyéb kiadású cserkészvonatkozású és szépirodalmi könyvet.

Jamboree-cipőmet cipőkrémrel, vagy cipőzsírral kenjem? (Kérdezi: Gregor Sándor, 810.)

Cipőzsírral, mivel az megakadályozza a cipő átázását.

Van-e értelme az éhhalál híke-nek? (Kérdezi: Hellmann Aurél, 2.)

Nagyon is van; t. i. oly helyzetbe is kerülhetsz, ahol nagyon is hasznát veszed az éhhalál híke tapasztalatainak. Leírás „A gyakorlati őrsvetető” 80. old.

Miért nem kaptam még választ a „Mi érdekel?” rovatnak beküldött kérdéseimre? (Kérdezi: többen.)

A rovat elsősorban a cserkész-kérdésekre válaszol. Szűk terjedelme miatt egyéb kérdések válaszainak nem igen jut már hely. De ilyen kérdésekre mindenki maga is talál választ valamelyik lexikonban. Tehát csak cserkészvonatkozású kérdésekkel forduljatok a rovathoz.

Barátomat hogyan szoktathatom le a dohányzásról? (Kérdezi: P. J., 585.)

A szenvedélyes dohányos csak a maga vasakaratán szokik le. Te csak a dr. Tóth Tihamér: „Dohányozol?” c. könyvét ajánlhatod neki, amivel talán hozzásegíted őt ahhoz, hogy leszokjék.

Melyik a legpraktikusabb illemtanulmány foglalkozó könyv, hol kapható és mi az ára? (Kérdezi: Surányi Sándor, 550.)

Az „Uj Idők illemkönyve”-t ajánlom. Ára 6 pengő és a Palladis Rt.-nél kapható. Haszná-

ható még dr. Tóth Tihamér: „A művelt ifjú” c. könyve is. Ára 4.50 P. Minden könyvkereskedésben megvehető.

Milyen cikkek jelentek meg a M. Cs. régebbi évfolyamaiban a magyar népművészetről? (Közlő: Papp Géza, 7.)

Szokolay B.: A dunántúli pásztorművészet. X. 422. o., A székely nép művészete. XI. 87. o., A székely nép művészetéről. XI. 377. o. — Kardos L.: A székely nép művészete. X. 487. o. — Téchy O.: Öreg magyar házak. X. 502. o. — Vida V.: Tánccs magyarok. XI. 93. o., 143. o. — Benda K.: Palóc-művészet. XI. 252. o.

Melyik kötet jobb: a sodrott vagy a fonott? (Közlő: Papp Géza, 7.)

Az erősségük egyforma (1 cm átmérőjű, állapothozan lévő kötélet 150—200 kg súlyt bír el). A sodrott kötélet olcsóbb, megjavítása könnyebb. A fonott kötélet előnye, hogy nem veteledik könnyebben tartathatjuk rendben. A fonott kötélet drágább a sodrottéval.

Illik-e szabadkozni a felkérés elől, ha társaságban pl. szavalásra kérnek fel? (Beküldte: Primusz István, 220.)

Aki jó előadó, szavaló s általában szórakoztató, az nagy értéke a társaságnak. Ha felkérnek, ne szabadkozzék váltig, szerezen örömet azoknak, akik hallani akarják. A szabadkozás legtöbbször ugyanis csak a hiúság észrevehető jele.

Kell-e tüszentésnél „egészségére”-t kívánni? (Beküldte: Vass Lajos, 220.)

Hagymány őrzi azt a szokást, hogy mikor valaki tüszent, azt mondják neki: „egészségére”. Ez a népies, szép szokás-mondás azonban el is maradhat anélkül, hogy figyelemetnevet követnénk el.

Hány cserkészcsapat van Budapesten? (Kérdezi: Szöllösy I., 183.)

125 (egyszázhuszonöt) csapat.

A „HÖK” az 1929. évi Jamboreera 50-felcsomót tudott. Hol kaphatnám meg ezeket a jegyzéket? (Kérdezi: Ritzmann Jenő.)

E csomók jegyzéke egy 1929. évi „HÖK”-könyvben található meg. Menj ki a Cserkészparkba, ott szívesen rendelkezésedre bocsátják.

Mi kell a cserkészcsapatvezető rang eléréséhez? (Kérdezi: Ritzmann Jenő.)

Betöltött 22 év, cserkésztszti próba és utána részvétel tisztáboron. Erről igazolványt adtak már az idén.

VILÁGKRÓNIKA.

Az elmúlt hetek legfontosabb külpolitikai eseményei ezúttal a távol Keleten játszódtak le, ahol az év első napjaiban teljes erővel robbant ki a *kinai-japán ellentét*. A harc a már megszokott módon kezdődött: japán csapatok megtámadták a Nagy Falon belül fekvő San-Hai-Kvan városát, jobb felszerelésükkel kiverték a hősiessé küzdő kínaiakat, felkoncoltak több ezer ártatlan kínai polgárt, utána pedig kijelentették, hogy mindez csak helyi jelentőségű csatározás, különben is mindenért a kínai csapatok parancsnoka felelős, mert a japán érdekek ellenére csapatokat mert összevonni a saját területén. Ma már nyílt titok, hogy Japán célja a főváros: Peking elfoglalása, hogy ott olyan császár ültethessen a trónra, aki azután teljesen az ő érdekeit szolgálja, mint ahogyan Mandzsuriaiban történt. Kína hiába fordul a Népszövetséghez, mert az nem akar, de nem is tud Japánnal szemben erélyesen fellépni. Amerika és Anglia is megelégedett egy-egy szelídhangú jegyzékkel, amire viszont a japánok még nagyobb arányú hadműveletek bejelentésével feleltek. Ez az egész diplomáciai játék valószínűleg addig tart, amíg Kína az öt közvetlen közelről fenyegető veszély tudatára nem ébred, s a mostani hét-nyolc, egymással állandóan ellenségeskedésben álló tábornok uralmát egyesítve, teljes erejével a számban lényegesen kisebb japán hódítók ellen nem fordul. A két hatalmas sárga faj élet-halálharcának küszöbén állunk s ebbe a küzdelembe az európaiaknak aligha lesz beleszólásuk.

A világgazdasági válság elérte az eddig még ellenálló, gazdag Franciaországot is. A költségvetés összeállításánál kiderült, hogy *10 és fél milliárd frank deficit*tel kell számolnia a francia kormánynak ebben az évben. Hogy a hiányt pótolják, Chéron pénzügyminiszter igen népszerűtlen terve szerint leszállyítja a köztisztviselők fizetését, új hivatalnokokat nem alkalmaznak és több adófajta felemelnek. Most bosszulja meg magát a francia állam mértéktelen fegyverkezése, amelyhez hozzájárult még a német jóvátételi fizetések teljes elmaradása is.

Rendkívül súlyos csapás érte a francia tengerészetet, világhírű óceánjáró luxusgőzösének, az *Atlantique-nak elpusztulásával*. Az alig pár évvel ezelőtt, a lehető legnagyobb fényűzéssel felszerelt hajó az angol partok közelében kigyulladt s a tűz olyan hamarosan terjedt, hogy a legénység is csak állandó életveszély között és nagy emberáldozatokkal tudott a segítségre siető német „Ruhr” gőzös fedélzetére menekülni. A sorsára bizott óriáshajó, — mely szerencsére utasokat éppen nem vitt magával, — több napon át égett, míg végre a legközelebbi angol kikötőbe vontatták és ott a tüzet véglegesen eloltották. A tűz okát nem tudták pontosan megállapítani. Ugyanilyen módon pusztult el a múlt év májusában a Georges-Philippard nevű másik francia óceánjáró is, az adeni kikötőben.

Szovjetország különös újevi ajándékkal kedveskedett alattvalóinak. Elrendelték, hogy „a szovjet minden hasznos proletárját” egyforma útlevelel lássák el és az ország belsejében is csak ezen *útlevelel birtokában meheszen valaki egyik faluból a másikba*. Könnyen elképzelhető, hogy ezt az útlevelet csakis feltétlenül „megbízhatók” fogják megkapni úgy, hogy ezáltal az érintkezés nem csupán a külföld felé, de már a birodalom belsejében is teljesen megbénul.

Kordos László.

PÁLYÁZAT.

A Jamboree Parancsnokság Jamboree-levelezőlap pályázatot hirdet a világtáborozással kapcsolatban.

Pályázhat minden cserkész (kiscserkész, öregcserkész), cserkésztszist.

Pályázni csak eredeti és saját művekkel lehet. A rajzok, vagy festmények lehetnek eredeti nagyságúak, vagy nagyobb kivitelűek. Egy több tervvel is résztvehet.

A kivitelben teljesen szabadkezelt enged a Parancsnokság, lehet színes ceruzarajz, vízfestés, fénykép, stb.

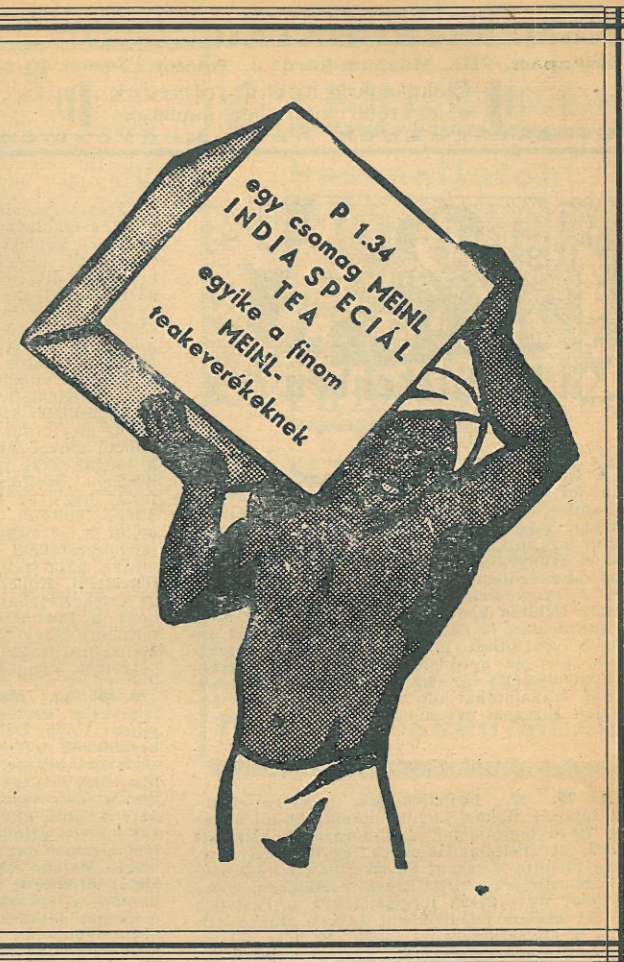
Tárgyak a cserkészéletből vett bármilyen humoros, epizód-jelenet, komoly gondolat, tájkép, arckép, stilizált, szimbolikus kép, stb.

A pályázatok beküldésének határideje március 31., déli 12 óra.

Pályadíjak: I. díj 50 P, II. díj 30 P, két III. díj 2-szer 15, összesen 30 P és 5 darab negyedik díj à 10 P.

A pályadíjakkal jutalmazott műveket a Táborparancsnokságnak jogában áll sokszorosítani.

A T. P.-nak jogában áll díjat nem nyert műveket megvásárolni. Ezek tiszteletdíja megállapodás tárgya.

A Jamboreera való tekintettel egy hónappal meghosszabítottuk a kedvezményes sátorjavító-akciót, így február hó 28-áig küldhetik be a csapatok a sátrakat

JAVÍTÁSRA

A MAGYAR KENDER,
LEN ÉS JUTA IPAR
RT.-HOZ.

IRODA:

BUDAPEST,

V., FALK MIKSA-UTCA 26.

GYÁR:

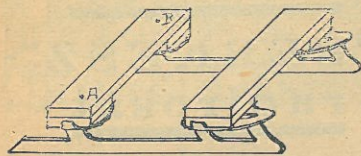
ÚJSZEGED.

A KORCSOLYASZÁNKÓ.

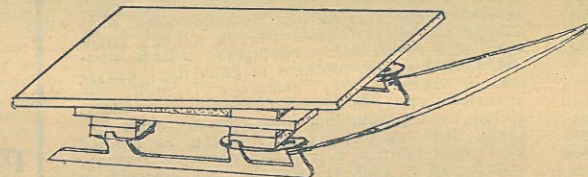
Kisdiák koromban Veszprém gidres-gödros, de nagyon kedves és romantikus városában tanultam. Az iskola távol volt, meg nagyon hosszú szerpentinúton kellett megközelíteni, mert a Vár magasan feküdt.

Télen a szerpentinúton alig jártak, mert az öregek még nyáron sem kedvelték ezt a kapaszkodót, télen pedig fagyos volt. Bezzeg a gyerekeknek örömmel szolgált. Néhányan elmentünk az ócskavasashoz s néhány fil-

lérért kaptunk felemás vagy megrokkant korcsolyákat. Ezeket felszegtük néhány lécdarabra, úgyhogy kellő magas legyen és elől kissé emelkedettebb. A felső lap, az ülőhely kb. akkora volt, mint újságlap fele.

Nem telt bele egy-két perc és már otthon voltunk, mert a korcsolyaszánkó felvehető bármilyen téli sporteszközzel a versenyt. Kormányozni könnyű, azonnal fékezhető és ami a legfontosabb, a kanyarulatoknál nagy sebessége mellett sem kell túlságosan fékezni.

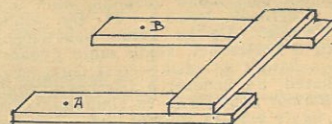

SZÍNHÁZI SZEMLE

A tékép. (Dráma. Irta: Székely Mózes. Bemutatta a Belvárosi Színház.) Az utóbbi években hozzászórtunk ahhoz, hogy irrede-nta drámáinkban az író mondanivalóit túlságosan vezéricsk szellemben „élvezzük”. Kellemesen csalódtunk az erdélyi író darabjában, amelynek megvannak ugyan a kezdő színdarabiról jellegzetes hibái: túl sokat akar mondani, amivel sokszor már terhesse is válik, kevesebb cselekmény nem küszölné annyira össze a lényegét. De hibái mellett is őszintén, szívből beszél az író, s minél jobban belemelegszik, annál mélyebben szántóak a gondolatai, az izgalmakat a végsőkig tudja feszíteni. Együtt tudunk sírni vele, akinek könnyhullajtása ez a darab, igaz és megható. Igazságot sokszor túlerősek, de megbocsátható még ott is a hangja, mert nem mesterkelt.

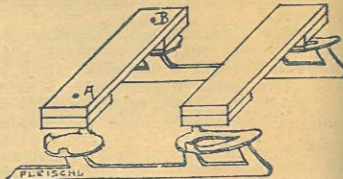
A darab a téképéről szól, amelyet Erdélyben kézzel-kézre adnak, s amely a magyar revízióval áll kapcsolatban. Megkezdődik a magyarüldözés. A román őrnagy magyar felesége összeütközésbe kerül a férjével, akinél házkutatást tartanak és felesége iratai között megtalálják leveleit, amelyből arra következtetnek, hogy az őrnagy áll az összeesküvés élén. Férjét elbocsájtják a szolgálatból, az asszony a halálba menekül és csak ezután tűnik ki, hogy a kislányuk szerezte valahol a téképet, amellyel eljárszadozott és úgy került el tőle.

A bunda. (Vígjáték. Irta Gerhardt Hauptmann. Előadta a Nemzeti Színház.) A nagy német író fiatalkori művével ünne- pelte a Nemzeti Színház az író 70-ik születésnapját. A túlerős színekkel megfeszített szatira, amely a junker porosz közigazga- tást teszi nevetségessé, s egy falu lakosainak tolvajlásra és rosszindulatra felépített életét állítja gúnyos hangon pellen- gerre, anélkül, hogy egy hang is lenne a darabban, amely szembe-

száll a falu lakóinak erkölcsi felfogásával, most sem tévesztette el hatását a közönség előtt, amely jól mulatott a legművészibb magaslaton álló előadáson.

Őfelsége, a kis király. (Bemutatta a Vígjátékban Lakner Arthur gyermekszínháza. Operett 2 felvonásban.) Lakner Arthur kedves, fülbemászó zenével teletűzdelt gyer- mekoperettet írt, amelyben a sokat irigyelt királyfik és csoda- gyerekek szomorú, tilalomfával teletűzdelt életét mutatja be. Az operettben a gyermekeken kívül ismét játszik a Vígjáték több tagja.

Orr János.

Az előadást kiscserkészeknek figyelmébe ajánljuk.

Barnelmi Minna. (Vígjáték, írta Lessing, fordította Kazinezy Ferenc.) — Sabin nők elrablása. (Bohózat, írta Schönthan.)

A Nemzeti Színház műsorán került színre a két német vig- játék. A Barnelmi Minna irodalomtörténeti becses ad írója- nak személye. A darab finom hangulata a magyar közönség előtt sem marad hatástalan, ha az olyan előadásban megy, mint a Nemzeti Színházé, bár egyébként a kissé túlnaív német humor messze esik a mi közönségünk ízlésétől.

A „Sabin nők elrablása” régi hálás darabja minden színház- nak. Egy magyar ripacstársulat színre hozza a kis vidéki város- ban tekintélynek örvendő tanár darabját, a szerző személyének titokbantartása mellett. Utóbbira meg is van az ok, mert a tanár felesége alaposan kordában tartja az urát, színházról hallani sem akar. A leánya ugyanebből a fából van faragva. A női front- tal szemben megalakul a férfiak frontja. A helyzetkomikum bo- nyolítja a történetet a nézők nevető izmainak legerősebb igény- bevételével. A tanár darabja természetesen megdöbben, az összevissza bonyolított helyzetet szerencsésen megoldják, nők és férfiak megbékülnek, a tanár úr megesküszik, hogy több darabot nem ír, a fiatal férfi, hogy mindig hűséges lesz, stb.

A GAZDASÁGI HIVATALBAN KAPHATÓ KIADVÁNYOK

ÁRJEYZÉKE:

Cserkészpróbák:

	P
Temesy: Cserkészkönyv. VII. kiadás	2.—
Magyarország története	1.—
Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jel- vények	—80
A mi törvényünk	—20

Különpróbák:

Vezetőtiszt Testület: Térképészet	—80
Krisz: Kerékpározás	1.—
Óvegés: Időjelölés és időhatározás	—90
Vezetőtiszt Testület: Céllovészet	—60
Gépkészlet	—1.20
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészés	1.20
Wittvinds: Csónakok kezelése és javítása	—30
Dr. Batori József: Cserkészszellem a vizen	—50
Simó: Vízrendészeti ismeretek	—40

Gyakorlati cserkészés:

Sztrilich: Táborozási könyv	2.—
Sztrilich: Tábori munkák	—80
Hunyady: Tábori szakácskönyv	1.50
Nagy Főnök: Vadászóvénymű	1.20
Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv	1.20
Spielberg: Magyar cserkész datoskönyve	1.20
Bardos: 101 magyar népdal	1.50
Cserkészpark: Cserkészfeladatok	—40
Karácsonyi: Regös káté	—60
Víztelep: Tengerre magyar	—30
Leopold Zimmermann: Bilder-Spiel	3.50
Spielhandbuch 1.	3.—
2.	2.50
3.	3.—
4.	3.—
6.	3.—
Vezetőtiszt Testület: Hajítás	—30
Repülés	1.—

Vezetői-könyvek:

Major: Az ős megteremtése	1.—
Az ős élete	1.—
R. E. Phiilips: Az ősri rendszer és a tíz törvény	1.—

	P
Sztrilich: A gyakorlati ősvezető	1.—
Csapmenetrend	—50
Táborozási menetrend. I.	—50
II. A táborvezetés	—50
Faragó: Az öregcserkész útjain	3.—
A kisfiú és a cserkész	1.40
Baden Powel: Pfadfinder	3.—
Pfadfinderführer	3.50

Költemények, színdarabok, regények és elbeszélések:

Dr. Radványi: Színdarabok	—60
Koszter Atya: Mesélnék a kulisszák	1.20
Sík: A magyar fiú szavalókönyve. Kötve P 8.—, füzve	6.—
Vezetőtiszt Testület: Vitézi tettek	1.—
Radványi: Napsugárleventék	1.20
E. T. Seton: Két kis vadóc	2.70
Erdőlakók	2.70
Rolf	2.20
Farkas: Hadak útján	—96
Koszter Atya: A pszichofutballisták	1.—
Harangi: Robinson unokái	1.50
Temesy: Élni!	2.70
Győzni!	3.—

Szabályzatok:

Szervezési és eljárási szabályzat, 1930.	—60
Képzési szabályzat, 1932.	—50
Cserkész ruházati szabályzat, 1931.	—60
Gyakorlati szabályzat, 1928.	—60
Cserkészvezetők képesítési, megbízási és igazolási szabályzata	—30
Táborozási szabályzat	—60
Stanoilovic: A cserkészjáték szabályzata	—40

Egyéb kiadványok:

Sík: A cserkész	1.—
Hermann: Kopenhágai Jamboree	2.40
Sík és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve	2.40
A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évi	1.50
Kosch: Cserkészúton Angliában	2.20
1930. évi cserkésznapár	1.20
1931. évi cserkésznapár	1.20
1933. évi cserkésznapár	1.—
The World jamboree, 1929	10.—

„Fehér az én ingöm
Senkinek nincs ilyen fehér holmija!”

Nem is csoda hiszen Persilben mosták!
Csak egy fontos dolgot nefelejtse el soha:
kellő mennyiségű Persil!

3 vödör vízhez egy csomag

Persil kell!

Minden katlanhoz friss Persil oldatot
készítsen, hideg vízben.

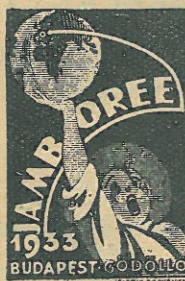
UP9

Persil

Leveleidre ne felejtst
Jamboree levélzáró-bélyeget
tenni!!

Meglepetés, propaganda és biztosíték, hogy
barátaiddal találkozol a nagy Jamboreen!

SZENT LÁSZLÓ fertőtlenítő mosdószappan

Gyártja a
Kolozsvári (Heinrich J.) szappangyár rt.
Budapest.

megóv
minden
fertőzéstől!

Bőr- és hajápolásra a 30 éves világhírű
kolozsvári gyógyszappanok
használata felülmúlhatatlan!

HEINRICH J.
névre.

Ügyeljünk a
kolozsvári

Cserkész-kötelesség
élelmiszer-rezerváról gondoskodni.
„Globus“ dobozba zárt húsételek
házas módon, tálalásra teljesen
el vannak készítve, csak
melegíteni kell!

EVF. 4. SZAM.
933 MARCHIUS 1.
ARA 50 FILLER.

IV. Cserkész Világtábor Parancsnoksága Budapest.

A Jamboree-ruhaakció keretében a következő két felszerelési csoport kerül kedvezményes forgalomba:

A „M. Cserkészszövetség ruházati szabályzata által előírt és rendszeresített cserkészöltözék		A „Jamboree“ Táborparancsnokság által engedélyezett olcsóbb cserkészöltözék	
E cikkek jelle: „Jamboree“	E cikkek jelle: „Világtábor“		
Kalap jelvémmel	Kalap jelvémmel	5	80
Ing egyajjú-flanell 28-34. sz.	Ing flanel 28-34. sz.	9	80
„ „ „ 35-40. sz.	„ „ „ 35-40. sz.	10	80
„ „ „ 41-45. sz.	„ „ „ 41-45. sz.	11	80
Hungária-jelvény	Hungária-jelvény	40	40
Nyelvismereti jelv. (német, francia, angol, esp., horv., szerb, tót v. román) drbja	Nyelvism. jelv. (német, francia, angol, esp., horv., tót v. román) drbja	12	12
Nyakkendő gyapjú □	Nyakkendő molino △	1	80
Nyakkendőgyűrű	Nyakkendőgyűrű	40	14
Derékszíj lilomos	Derékszíj	3	70
Nadrág tisztított 40 cm old.	Nadrág „strux“ 40 cm oldal	10	60
„ „ „ 45 „ „	„ „ „ 45 „ „	11	40
„ „ „ 50 „ „	„ „ „ 50 „ „	12	30
„ „ „ 55 „ „	„ „ „ 55 „ „	13	10
„ „ „ 60 „ „	„ „ „ 60 „ „	14	..
Harisnya 22 cm fejhossz ...	Harisnya 22 cm fejhossz ...	1	60
+ 1 cm-ként	+ 1 cm-ként	—	10
Viharkabát minden nagyság	Viharkabát minden nagyság	14	50

Pontokat a borítékban elhelyezett vásárlási-jegy alapján a Magyar Cserkészszövetség felszerelési vállalatánál a Cserkészutca, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. a hátlapon közölt módokon lehet vásárolni.

„Világtábor“ és kedvezményes „Jamboree“ felszerelést csak „Vásárlási jegyet“ 6 fillér bélyeg ellenében a Táborparancsnokság ad ki. Egy jegyen csak egy felszerelés, vagy annak része szerezhető be. A „Vásárlási jegyekkel“ vásárolt összes felszerelés után f. évi július 1—15-ig a csapat 50% külön jóváírást is kap. Ha „Vásárlási jegyen“ vásárolsz és a rendelés 10.— P-n felül van, ingyen csomagolás és szállítás jár. Lehet fizetni postabélyegben is oly módon, hogy a legközelebbi postahivataltban 20 fillérért „Postatakaréklapot“ vásárolunk, melyet folyamatosan gyűjtőgérettel és felragasztott bélyegekkel (további 80 fillérrel) legalább 1.— P-re, de legfeljebb 180 P-re egészítünk ki s mikor a vásárlandó összeg együtt van, a „Vásárlási jeggyel“ együtt a Cserkészszövetségnek bekiütjük.

Budapest, V. Kerület, Nagy Sándor-utca 6.

20 FILLÉR

Postatakaréklap.

A postahivatal által
töltendő ki:

A betétkönyv száma:

IV. Cserkész Világtábor Parancsnoksága Budapest.

Sz.

Vásárlási-jegy.

Készpénzvásárlás esetén a vásárlást e-
gyen igazolhatjuk.
Postai rendelésnél a rendelt cikket huzzuk
alá. A minőség rovatban jelöljük meg,
hogy „Jamboree“ vagy „Világtábor“ jellel
kivánunk. Az összeg-rovatba a beki-
ütött postatakaréklap értékét írjuk.
Nagyság rovatba: Kalap mellé a fejbő-
ség, inghez nyakbősséget, nadrághoz az
oldalvarrás hosszát, harisnyához a láb-
fej hosszát, vihartkabáthoz a testmagas-
ságot írjuk centiméterekben.

Kalap	Drb	Nagyság	Minőség	Ár	Igazolások
Ing					
Hungária-jelv.					
Nyelvism. jelv					
Nyakkendő					
Nyakkendő gyűrű					
Derékszíj					
Nadrág					
Harisnya					
Viharkabát					

Pilótának
ejtőernyő —
cserkésznek

a
„Jamboree“-felszerelés
jelenti az
életet!

Kedves Cserkészmamák!

Az idei szeszélyes időjárásnál, midőn hóvihár és kánikulai hőség, majd megint jégeső váltják egymást, csak a világviszonylatban is legtokéletesebb, törvényesen védett „Jamboree“-felszerelésben engedjük fiainkat táborba!

**„Jamboree“-
harisnya,**
mely a tartóság béke-
beli fogalmát felülmulja.
Szabályszerű khaki
színben: 22 cm hosszú
lábfejjel **1-60 P,**
+ cm-ként **10 fillér.**

„Jamboree“-ing.
Páratlan jótulajdonsá-
gait már a verebek is
csiripelik. Télen meleg,
nyáron hűvös, nem gyü-
rődik, a legtartósabb.
Minden nagyságban
41-45 cm nyakbőség-
ben **12-P, 35-40 cm**
11-P, 28-34 cm 10-P.

**„Jamboree“-
nyakkendő.**
Négyszegletes, pehely-
könnyű, nem gyűrődő,
gyapjú delainból, zöld
vagy barna színben
70x70 cm nagyságban
1-80 P.

Jambor.-körgallér.
úgy viszonylik a többi
körgallérhoz, mint a
Jamboree-ing a többi
cserkészinghez. Vízhat-
lanabb, könnyebb és
melegebb. 92 cm hosszú
34-, 100 cm 38-,
108 cm 42-, 116 cm
46-, 120 cm 49-P.

A nadrág,
khaki tisztí lodenből, a
Cserkészbolthoz méltó
kidolgozásban 40 cm ol-
dalthosszúságban **8-80,**
45 cm **9-40, 50 cm 19-,**
55 cm **10-60, 60 cm**
11-20 P.

A kalap,
a széleskarimájú köz-
ismert „Cserkészbolt“
forma új előírás szerint
viharszirorral és bőr
kalapszíjjal **5-80.** —
Bronz árvalányhajtartó
boglár **-36 P.**

**A nyakkendő-
gyűrű.**
Vastag, kerek gépszij-
ból font gyűrű; a ko-
moly megbízhatóság
ékszere a cserkészen
-60 P.

A derékszij
sötét havanna bőrből.
vertbronz liliomos csat-
tal, a csatton a „Légy
Résen“ jelmonddal, 2
csúsztható karabiner-
rel **3-80 P.**

„Jamboree“-cipő, a vízben-, sárban kipróbált magasszárú, békanyelves, boka felett 2 csattal záródó, duplatalpú, végigbélelt sötétbarna sportbox 44-46 sz.-ig **29-,** 40-43 sz.-ig **27-,** 35-39 sz.-ig **25-P.**

Rendelésnél el ne felejtsetd közölni a fej-, nyak- és derékbőségedet, valamint a nadrág oldal- és lábfej hosszát centiméterben. A IX. cserkész törvény értelmében kétségtelenül a „Jamboree“-felszerelés az, amely a kapható cserkészfelsze-
relések javát, a kipróbáltan legtartósabb, leggazdaságosabb minőségeket foglalja magában mert,
a jó áru sosem drága, de az olcsó ritkán jó!

A „Jamboree“ felszerelés egyetlen árusítóhelye a
„BOLT“ csak a Cserkészházban, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.
48. sz. háztól harmadik épület.)
TELEFON: *112-34.